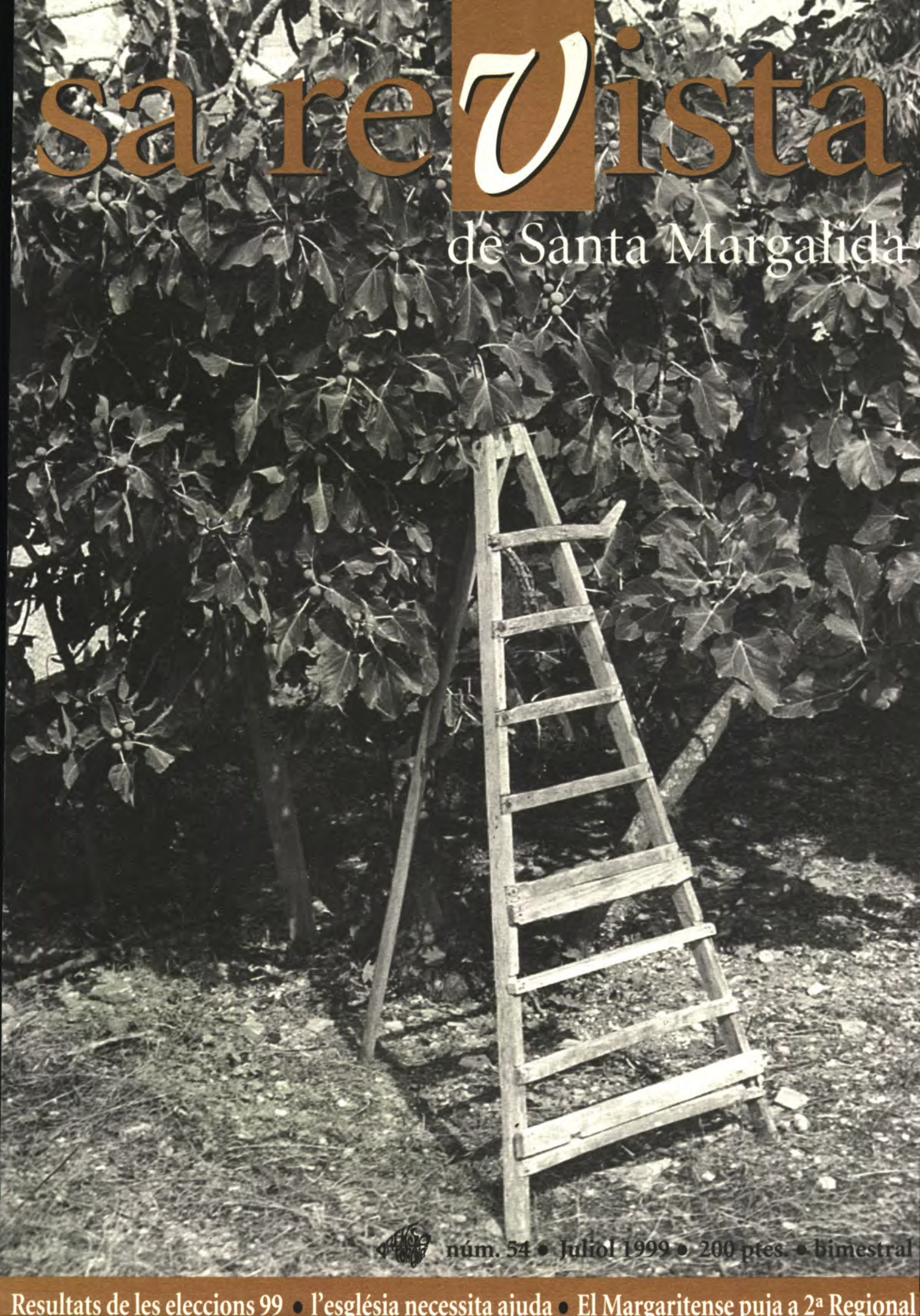

sa re⁷vista

de Santa Margalida

núm. 54 • Juliol 1999 • 200 ptes. • bimestral

Resultats de les eleccions 99 • l'església necessita ajuda • El Margaritense puja a 2ª Regional

MICRA desde 1.178.000 PTAS.*

Almera desde 1.620.000 PTAS.*

Primera desde 2.134.000 PTAS.*

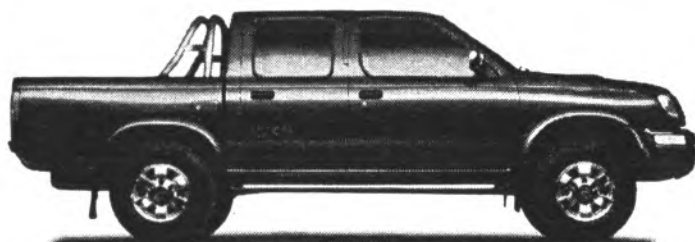
Primera desde 2.910.000 PTAS.*
SportWagon

PATROL GR desde 4.511.000 PTAS.*

MAXIMA QX desde 3.619.000 PTAS.*

PICK-UP desde 1.854.000 PTAS.*

TERRANO II desde 2.871.000 PTAS.*

LO QUE TÚ QUIERAS

*P.V.P. Recomendados (Incluye impuestos, Transporte, Nissan Assistance y Campaña promocional, según modelos), para Península y Baleares. Precios válidos hasta fin de mes para vehículos en stock. (Nuestros Vehículos Todo terreno incluyen 5 Años de Garantía sin límite de km). Condiciones para Flotas, consúltenos. MICRA, ALMERA, PRIMERA Y SPORTWAGON: Plan Prever según condiciones del Gobierno incluido.

Garantía total
3 años ó 100.000 km
y 6 años anticorrosión

Conduce y Disfruta

COVEAUTO S.L.

Exposición y Venta: Tel./Fax: 52 39 94
Móvil. 908 83 83 05 · Taller: Tel./Fax 85 60 79
Miguel Ordinas, 7 · STA. MARGALIDA

Tot segueix igual

S'HA complit una altra legislatura, hem tengut una campanya electoral a estones mogudeta, han passat unes eleccions, alguns cartells encara pengen com banderes derrotades pels carrers de la Vila -curiosament els dels partits que han perdut més vots respecte de les passades- i a l'ajuntament de la Vila tot segueix igual o gairebé igual com estava abans de tota aquesta moguda. Vertaderament s'ho pagava haver fet tanta feina i tant de renou?

La gent ha dipositat un vot que ja tenia pensat feia estona, difícilment es canvia de partit com difícilment es canvia d'equip de futbol, per a alguns però, les persones pesen més que no les sigles. Ara hi ha una trentena de vots que es passen com ànimes en pena d'impugnació en impugnació per arribar a saber qui ha guanyat per una grapateta o per un sol vot de di-

ferència, al cap i a la fi el poble en treu poc profit de les victòries morals. El fet és que, a pocs dies de la proclamació del batle i del nou ajuntament, hi ha un pacte proclamat i signat entre el PP i CPU que seran els que, si el dimoni o el conte Mal no s'hi posen per el mig, governaran el municipi durant els propers quatre anys.

Ara per ara, hi haurà gent que farà les seves valoracions i els seus vaticinis, uns ho veuran tot de color de rosa i altres del color que es posen quan duen dol, nosaltres ens estalviarem de fer ni una cosa ni l'altra, els resultats ens diran qui té la raó. Sempre, des de fa molt de temps i des de les pàgines d'aquesta revista, hem manifestat la nostra reticència cap als pactes com a forma de repartiment de poder, però sembla que guanyin els que guanyin, comandin els que comandin, a

la Vila tenim mal de fer fugir d'aquest cau.

Voldríem, això sí, que l'encert acompanyi els que estiguin al capdavant del municipi, que es redrecin les coses que siguin necessàries, que algunes formes de fer política i els que les practiquen s'esborrassin del panorama polític marginalitzat per a sempre, que siguem un municipi que, amb els problemes i les dificultats, sàpiga mirar cap endavant i caminar cap al bé comú i no cap al bé particular, que es desterrin i s'oblidin rencors i enfrontaments inútils i que es pugui conviure i progressar com hauria de ser la meta de tothom. Davant una vella situació voldríem poder destriar un panorama nou, encara ens resta l'esperança.■

Redacció

Eleccions

99

Santa Margalida

EL dia 13 de juny se celebraren les eleccions, Europees, Autonòmiques i Municipals. Ens centrem aquí en les Municipals que són les que de més prop ens toquen a la Vila. Com tothom ja sap, eren cinc les candidatures que es presentaven: PP, encapçalada per Antoni Del Olmo, PSOE per Miquel Cifre, CPU per Fèlix Estelrich, UM per Jaume Ribot i PSM per Antoni Ferrer. La població del Municipi és de 7.107 habitants i el cens de votants de 5.878 persones. La participació fou del 75'03% i l'absència es va xifrar en un 26% i fou major a Can Picafort que a la Vila, la taula amb més participació estava a l'Escola vella de Santa Margalida, on hi va votar un 88'42% dels seus electors. Els resultats que es donaren foren els següents: la llista més votada va ser la del PSOE amb 1297 vots (4 regidors)*; a continuació el PP amb 1268 vots (4 regidors); CPU amb 914 vots (3 regidors); UM 578 vots (2 regidors) i PSM amb 225 vots. El PSM, que era la primera vegada que es presentava, es va quedar sense represen-

tació municipal.

Si analitzam els resultats i els comparam amb els de les eleccions municipals de l'any 1995, podem treure les següents conclusions:

El PSOE, ha obtingut 281 vots més, (abans foren 1016), el PP n'ha obtingut 278 més, (abans 1.090), CPU en va obtenir 262 més a les passades eleccions, però si tenim en compte que anava junt amb el GIP, que a la passada legislatura n'havia obtinguts 314 (1 regidor), resulta que globalment la coalició de Can Picafort n'ha perduts 152; UM ha perdut 106 vots, a la passada legislatura en va treure 684; el PSM guanya els 225 ja que no s'havia presentat abans.

Si bé no varia el nombre de regidors podem observar que l'augment de vots de PP i PSOE pot venir donat per l'augment de la població (5.003 votants el 1995 i 5.578 el 1999), de tal manera que ambdós es mantenen als mateixos nivells. Les pèrdues de vots d'UM i CPU és fan més acusades ja que, en lloc de créixer degut a l'augment de població, han experimentat una considerable baixada en vots. Si ho observam per nuclis, veurem que el PP ha aconseguit més vots a la Vila i que el PSOE n'ha aconseguit més a Can Picafort; lògicament, el CPU ha aconseguit la majoria de vots a Can Picafort, a la Vila en va aconseguir

95. UM en va aconseguir més a la Vila que a Can Picafort. Finalment el PSM va aconseguir la majoria de vots a la Vila, a Can Picafort sols en va fer 48. Hem d'afegir que sembla que hi va haver una sèrie de paperetes, diversos 40, que es declararen nul·les per presentar irregularitats, aquestes paperetes, que perjudicaven majoritàriament al PP, foren impugnades ja que sembla que qualcú es va entretenir en retallar-les o a tatxar algun nom, circumstància que sembla que no fou advertida per alguns dels votants que feren ús de les cabines.

Pel resultat final veim que la composició de l'ajuntament no sofreix variació pel que fa al nombre de regidors de cada partit, el partits més renovats han estat el PP i el CPU que aconseguixen aficar dos regidors nous cadascun, el PSOE i UM conserven les mateixes persones que ja ocuparen els càrrecs a la legislatura anterior.

* Després de redactar aquesta

crònica, ens enteram que la Junta Electoral Central ha donat validesa a 30 vots impugnats pel PP, per tant si sumam aquests 30 vots als 1268 que tenia ens dona un total de 1298, un vot més que el PSOE per tant passa el PP a ser la llista més votada, per un sol vot.

ELECCIONS AL PARLAMENT BALEAR

Pel que fa a les eleccions al Parlament Balear, veim que el partit més votat ha estat el PP amb 2.175 vots; seguit a distància pel PSOE amb 998; després ens trobam UM amb 590; PSM amb 313; EU.EV amb 70; ERC amb 12 i altres amb xifres inferiors; 70 vots foren en blanc i 43 nuls.

EUROPEES

A les eleccions al Parlament Europeu, aquests han estat els resultats:

El partit més votat el PP amb 2.275 vots; seguit del PSOE amb 1.034 vots; UM 467 vots, PSM 239 vots; EV (Els Verds) 34 vots; EU 32 vots; LV (Los Verdes) 27 vots; Partido Humanista 10 vots; També aconseguiren vots, amb quantitats inferiors, altres partits com: Partiu Asturianista, Bloque Nacional Galego, Partit per la Independència, Euskal Herritarrok, Partido de la Ley Natural, Andecha Astur, Coalición Europea, Confederación de Organizaciones Feministas...

Un pacte que semblava cantat a l'Ajuntament de Santa Margalida

El dissabte dia 19 de juny, a les oficines municipals de Can Picafort, els partits PP i CPU donaren a conèixer als mitjans de comunicació la signatura d'un pacte de govern que, en principi, es fa per quatre anys i dona la batlia a Antoni Del Olmo. D'acord amb aquest pacte el PP aporta a l'equip de govern els seus quatre regidors: Antoni del Olmo, Miquel Roig, Antonio Valiente i Joan Ferragut i el CPU, a Felix Estelrich, Melcior Salas i Joan Canet. Sembla, segons paraules del cap de llista del CPU, la intenció d'aquest partit no és la de donar-li al PP un xec en blanc, sinó que el respecte de les condicions establertes marcarà el devenir de l'entesa. Això sí, hi ha una bona disposició per respectar el que s'ha pactat i un desig d'entenniment per caminar plegats al llarg de la legislatura. Els demés regidors i regidores: Miquel Cifre, Cristòfol Salvà, Catalina Marimón i Maria Monjo del PSOE i Jaume Ribot i Joan Monjo d'UM, passen a formar l'oposició. Aquesta és la mateixa situació que mantenia l'actual composició de l'Ajuntament, des de la moció de censura del 1997. Alguns diaris han destacat un cert repartiment diguem-ne de "soberania", a favor de Can Picafort i en detriment de la Vila, i una posició de força per part del

CPU, per la importància del seu suport això són coses que s'hauran de veure i jutjar més endavant, nosaltres el que diríem és que es tendeix cap a una certa descentralització municipal.

Independentment del repartiment d'arees, que es farà en breu, d'entrada, Antoni del Olmo, a més de la seva comesa de batle, s'ecarregarà més directament dels assumptes de la Vila, Felix Estelrich de Can Picafort i Joan Canet de Son Serra de Marina. Dels set components de l'equip de govern, tres d'ells compten ja amb una certa experiència i quatre són novells en els afers polítics. Pel bé del municipi esperam que vells i nous s'esforcin en fer-ho bé, els vells aprenent dels errors que hagin pogut cometre i els nous no copiant algunes de les pràctiques poc recomenables d'alguns polítics amb experiència. ▀

Nota de la Redacció

Tancada ja l'edició d'aquesta revista, ens informam que s'ha ajornat el ple convocat per a la constitució del nou ajuntament, degut a un recurs presentat pel Grup Municipal Socialista en relació a les paperetes impugnades pel Grup Municipal del Partit Popular. Res no hem canviat de tot quant teniem escrit, i com que el ple se celebrarà el dia 23 de juliol, allà on vegeu dia 3 de juliol hi hauréu de posar dia 23. Per saber quin és el partit que definitivament guanya les eleccions haurem d'esperar que passin les festes de Santa Margalida.

SR**INFORMATICA****Sistemas Informáticos Profesionales**

ALEXANDRE ROSSELLÓ, 15
 TEL: 971523731 - 909 411265
 07450 STA. MARGALIDA
 e-mail: sri@sinix.net / srinfo@ctv.es

Equipament i components informàtics
Actualització equips any 2000
Servidor última generació
Diseny i equipament LAN / LAW

Suport certificat Windows NT 4.00
Solucions Ofimàtiques clau en mà
Cursets i formació continuada
Conexió a Internet a l'instant

SERVEI TÈCNIC PROPI

FERRO I ALUMINI

La Vila S.C.**Joan i Jaume Font**

C/. Progrés, n° 3
 07450 Sta. Margalida

Tel. 971 52 37 90
 Mòbil 609 79 14 66

- Portes Basculants
- Automatització de Portes
- Persiana Mallorquina d'Alumini
- Tot tipus de Perfils en Alumini
- Ferro Forjat,
- Reixes •Corredisses...

Muebles Payeras

El seu establiment "expert" a Santa Margalida
Tot un expert en mobles i electrodomèstics

MOBLES TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA
MOBLES CUINA
CORTINATGES - TAPISSERIA
CATIFES - IL.LUMINACIÓ

Plaça de la Vila, 15
 Telèfon 971 52 30 79 - Fax. 971 52 30 34
 SANTA MARGALIDA (Mallorca)

Via Suissa, 60 (front de la benzinera)
 Telèfon 971 85 10 97
 CA'N PICAFORT (Mallorca)

Molta església i pocs perdons

AIXÒ em va semblar el debat electoral que va muntar el "Diario de Mallorca", el dimarts dia 11 de maig a Santa Margalida: cinc caps de fila d'altres tants partits (PP, PSOE, CPU, UM i PSM) que optaven a comandar el municipi després de les eleccions municipals del 13 de juny, un bon moderador que en aquesta ocasió li va mancar un poc d'empenta, -tot i l'encert de la glosa amb què va obrir el debat i una munió de margalidans i gent de fora que ompliren la sala, amb una expectació que, si he de dir la veritat, no es va veure compensada.

tuació política i administrativa.

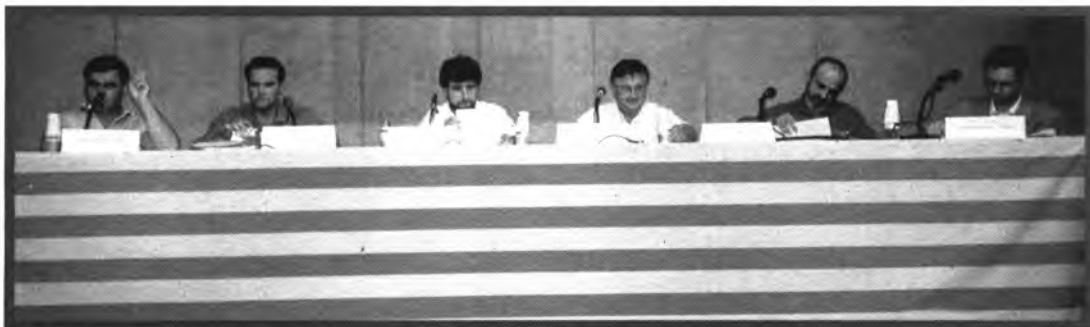
Tot es va perdre en una declaració d'intencions pel que fa a l'actitud: moltes promeses de democràcia, de participació, d'atenció al ciutadà, tot molt guapo per a època electoral, divagacions, a vegades demagogia, sobre temes puntuals que tampoc no quedaren prou clars i manifestacions que algú s'hauria pogut estalviar.

La impressió general és que l'espectacle no havia aportat gran cosa, llevat de per a algun fanàtic que troba

neit i altres com aquest, som els que suposadament els votam i els posam al lloc que ocuparan per quatre anys, o que han ocupat d'aquí per enrera. Jo no sé si això que deman hauria de tenir més importància que el fet de tenir o no tenir un local per fer teatre, o si l'escola de música i la banda de música són incompatibles en un mateix espai, per posar un exemple.

Després de tantes paraules malgastades, potser un parell sobre aquests temes no hi haurien estat demés, més sabent que tothom entén que les promeses en temps d'eleccions no obliguen a massa. Almanco podrien haver fet com la cúpula del PSOE -el de Palma, el de Santa Margalida no ho sé- que el dissabte dia 11 sortien al carrer per la llengua i la identitat del nostre poble, i l'endemà ballaven sevillanes i feien discursos

en castellà a Son Goteu, davant la complença de Manolo Chaves i els seus. El PP, que també en fa molts de discursos en castellà, per ventura per fer contents els seus, no es va acostar a les manifestacions

Els polítics, que a vegades la saben tan llarga, aquest pic no saberen, o no volgueren, això no ho podria assegurar, fer entendre als que els escoltarem quines són les seves idees de: com s'ha d'administrar un municipi, quina la seva actitud davant uns problemes evidents que arrossega aquest poble i el seu terme, per on va fer ull l'economia municipal, quina disposició a no deixar-se endur per la política del moment i per l'enfrontament oportunista, quina esperança poden oferir als margalidans per poder veure un futur més net i més engrescador... i un bon seguit de temes que, sens dubte, hom pensa que haurien de ser prioritaris per a qualsevol ac-

que el seu candidat ho ha fet bé, que sempre ho fa bé. La veritat és que hi havia temes prou interessants que no es deixaren veure per enlloc.

Però -cada foll amb els seus temes- jo volia destacar el fet que, ni un dels polítics que ens havien fet el favor de deixar que els escoltàssim, va dir ni una sola paraula sobre la nostra llengua, la llei de normalització o la defensa de la nostra identitat com a poble, sobretot pel que fa als dos partits que porten l'etiqueta de nacionalistes, dels altres se suposa que no hem d'esperar gaire en aquest sentit. Ja ho sé que n'hi haurà que diran "I ara que diu aquest beneit?", però aquest be-

ni al Correllengua Ja ho veis, costa tan poc fer contents a tothom. Que els costava al nostres polítics complaure els quatre tocampanes de la llengua i la cultura i a la vegada que donaven una ditada de mel als que volen una residència pels vells a la Rectoria -i per què no a la Casa de la Vila?-.

Quan surti aquest article ja s'hauran celebrat les eleccions autonòmiques i municipals, i més de dos s'enriuran de les meves paraules, sobretot segons com els hagi anat al mercat dels vots. ▀

Rafel Bordoy

Antoni del Olmo

SI res no es capgira d'aquí al dia 3 de juliol, en Toni Del Olmo, ara batlle de Santa Margalida en funcions, tornarà a ser votat per un nou mandat de quatre anys, gràcies al pacte que dies passats signà el PP amb el grup de CPU de Can Picafort, per governar el nostre municipi. Així ha respost Antoni Del Olmo a les nostres preguntes:

-Ens voldries donar la teva impressió sobre el resultat de les passades eleccions municipals?

-Ja ho vaig dir el mateix vespre de les votacions: el poble s'ha definit ben clarament cap a dos grups, ja ho va fer fa quatre anys, si ho analitzam veurem que els resultats són gairebé els mateixos. El PP i el PSOE són els dos grups que han pujat en vots, el CPU, que anava junt amb el GIP, ha devallat un poc, cosa que sol passar quan es fa una fusió de dos grups. I uns gran derrotats, que després de tot han duit sort retenint els dos regidors que tenien, que és UM; una lectura que s'hauria de fer és que a la Vila, on tots ens coneixem, UM ha perdut devers dos-cents vots. Pens que se salvaren per les cotxades de gent, propera a ells, que dugueren a votar des de Son Serra, si no hagués estat així no sé si haurien mantingut els dos regidors. El poble ha demos-

trat les seves preferències i el milar de vots de CPU, demostra que a Can Picafort la gent se sent representada per aquest grup.

-I si el poble ha demostrat la preferència pels grups PP i PSOE, perquè no un pacte entre PP i PSOE?

-Bé, fa quatre anys es va intentar, i mantenc el que sempre he dit: si una persona va lluitar per aquell pacte vaig esser jo, el que passà és que no va anar bé llavors i durant aquests quatre anys han passat moltes coses, però pens que potser les diferències s'han d'oblidar pel bé del municipi, però, nosaltres mantenim des de fa un any i mig un pacte amb

— pens que pot ser les diferències s'han d'oblidar pel bé del municipi —

CPU i GIP i ens ha anat bé amb aquest pacte, a més de donar-nos la batllia, i per això hem decidit pactar amb ells. Per una altra part, he vist, sobretot durant la campanya, que hi havia una entesa entre PSOE, UM i PSM si hagués obtingut representació, i si haguessin tengut set regidors no ens haurien donat opció ni tan sols de discutir un possible pacte. Des de mitjan campanya la cosa semblava més que definida en dos grups diferenciats, a pesar de la no decidida manifestació de CPU, i si haguessin aconseguit set regidors ara nosaltres ja seríem a l'oposició.

-Bé, donem per fet que seràs batlle durant aquests quatre anys, quina línia penses seguir d'ara endavant?

-Entenc que s'ha de donar un gir al que ha estat la política del poble fins ara -em podràs dir que perquè no ho hem fet abans- però, entrarem amb un any i mig per davant i la veritat és que no es poden fer massa coses amb aquest temps, i el fet d'haver d'enfrontar unes eleccions a curt termini també ha dificultat el fer la política que m'hagués agradat fer. S'ha de donar un gir molt marcat, començant pel funcionament intern de l'ajuntament, on hem vist co-

— El poble s'ha definit clarament cap a dos grups, ja ho va fer fa quatre anys —

Valoracions dels polítics

ses que no ens agraden i que no van bé i sobre les quals hi estam fent feina per corregir-les, a qualcú potser li desagradi però s'han de corregir algunes coses. Pel que fa al poble, també algunes coses hauran de canviar, no es tracta de posar a l'ordre tothom, però hem de fer respectar més les normes i la llei i fer-les complir i això s'ha de fer des del primer dia, pens que quatre anys donen més marge per fer millor les coses.

-A més del que manifestau al programa, posaries l'accent en qualche cosa en particular?

-Mantenc el que he dit durant la campanya i vegent el resultat aquí i a altres indrets, pens que la gent no valora tant les grans obres i les grans realitzacions, la gent se'n dona compte i ho veu, però el que jo voldria fer i poder-ho aconseguir és estar a prop de la gent del poble, si fas una obra de 300 milions la gent ho valora però el que valora més és que quan té un problema tu el puguis resoldre o que fassis el que puguis. El que hem de tenir en compte i per aquí es per on hem d'anar els polítics, és demostrar que vertaderament estam al servei dels ciutadans i resoldre els seus problemes sempre que sigui possible.

-El fet que hi hagi la possibilitat que el PP no comandi a la Comunitat Autònoma, pot significar qualche perjudici per a Santa Margalida, donada la diferència de color polític amb els que puguin comandar?

-Jo entenc que no hauria de ser així, de fet aquí, durant dos anys i mig, hi va haver un govern del PSOE i UM i el de Palma era del PP i, si no ho record malament, cada vegada que anaren a trucar a les portes tornaren amb doblers;

el Pla Mirall es va negociar estant el PSOE a l'ajuntament de Santa Margalida, pel local de la Tercera Edat de Can Picafort jo mateix vaig empènyer perquè es fes i també es va negociar en temps del PSOE a l'ajuntament, no pens que per la diferència de color es trobassin les portes tancades a Palma i jo entenc que així ha de ser. A pesar que jo he sentit qualche portaveu dels que es passegen pel poble (no és un regidor), que va

— Nosaltres som els guanyadors i, moralment, ningú ens podrà tirar en cara que hagim pres res a ningú, som els més votats i estam en el grup de govern totalment legitimats. —

diguent que si a Ciutat hi ha un Govern distint del d'aquí, i que UM hi tenguí representació, que ens tiraran les portes pels ulls i no durarem ni mig any perquè no aconseguirem ni un duro. Pens que el que diu això és com un que pedrega les seves pròpies teulades, ja que el que hauria de fer, si ho tengués tant bé amb el govern de Palma, seria ajudar perquè el seu poble anàs envant comandi el qui comandi, com ho vaig fer jo amb el local de Can Picafort, en què es pogués penjar la medalla en Miquel Cifre.

-Que significa per a tu el fet que, en què sigui per un vot, la teva llista hagi estat la més votada, segons ha dictaminat la Jun-

ta Electoral Central, després del les impugnacions?

-Crec que és important, més moralment que altra cosa, això no modifica res, en un principi pensàvem que la llista més votada tendria cinc regidors i UM en perdria un, aleshores si era important, però no deixa de ser una satisfacció en què sols sigui per un vot. Dóna alegria esser guanyadors, com ho fòrem fa quatre anys, i més després de sentir que el portaveu del grup del PSOE deia que ells eren els guanyadors i que havien de formar part del govern municipal. Nosaltres som els guanyadors i, moralment, ningú ens podrà tirar en cara que hagim pres res a ningú, som els més votats i estam en el grup de govern totalment legitimats.

-Vols donar algun missatge al municipi de Santa Margalida?

-Sí, repetir el que vaig dir el vespre de la moció de censura: que llavors i ara ens consideràvem legitimats per governar que no feiem cap atracament, la democràcia ho permet i que, després d'un any i mig, el poble seria el judge i el poble mai no s'equivoca i ha triat el que volia. Entre CPU i PP representam més del cinquant per cent dels electors i ara tenim quatre anys per fer una feina, després de quatre anys tornarà venir la revàlida i el poble no s'equivocarà. Jo l'única cosa que deman és tranquil·litat, que es tenguí confiança amb nosaltres i, sobretot, que tenguin clar que la idea que tenim és que l'ajuntament no ha de tenir color, sempre he donat la mà a tothom sense mirar-li ni el color ni el carnet, i per a mi tothom que tenguí un problema serà sempre ben rebut.■

Rafel Bordoy

Miquel Cifre

TAMBÉ si res no es capgira d'aquí a dia 3 de juliol, en Miquel Cifre, del grup Socialista de Santa Margalida, serà el cap de l'oposició a l'Ajuntament margalidà i per tant la seva opinió ens sembla interessant per aquest fet i per haver estat el seu partit el que més ha crescut en vots, segons les seves paraules, al municipi.

-Miquel, ens podries fer una valoració del resultat de les eleccions?

-Sobre el resultat de les eleccions jo pens que ja d'abans de la campanya electoral la gent tenia decidit el sentit del seu vot, ha estat una campanya, no diré innecessària perquè és convenient que els polítics expliquem el nostre programa, a més és en campanya quan els partits mostren els compromisos, però pens que la gent ja tenia el vot decidit. Consider molt positius els resultats del grup socialista, som el grup que més hem crescut, en 281 vots, 80 a Santa Margalida i 201 a Can Picafort, és ver que sempre esperes aconseguir un major nombre de vots, però mai els socialistes havíem arribat a la cota de 1.297 vots. És ver que esperàvem un canvi que no s'ha produït, però el poble és el

que vota i el que té la raó i així ho acceptam.

-El poble, evidentment, ha votat majoritàriament PP i PSOE, perquè no s'ha fet un pacte PP i PSOE?

-Ha quedat clar que el Partit Popular i Can Picafort Unit ja tenien un pacte fet, es va demostrar

a la roda de premsa de la setmana abans de les eleccions, com el tenien des de la moció de censura. Som les dues candidatures més votades amb poquíssima diferència però els pactes manen i per governar el poble de Santa Margalida

— Ha quedat clar que el Partit Popular i Can Picafort Unit ja tenien un pacte fet

da són necessaris els pactes, després podrem criticar si el pacte ens agrada o no o si és o no convenient, jo respect el que es facin pactes, una altra cosa és que estigui d'acord amb el repartiment de poder que signifiquen aquests pactes. El per que no s'ha fet un pacte PP i PSOE he de dir que no hem tengut ni l'oportunitat de parlar, cinc dies després de les eleccions ja ens anunciaren el pacte del PP amb Can Picafort Unit, durant la setmana que nosaltres dedicam a la reflexió i a l'anàlisi dels resultats, així que ja no hi havia altra possibilitat de pacte, al PP li ha interessat pactar amb CPU, això és democràtic, d'entrada et freguen el pacte pels morros i punt.

-Si com sembla passau a l'oposició quina serà la vostra línia d'actuació?

-La nostra línia és més que coneguda del poble de Santa Margalida, des del 91 en què jo estic en política, tres legislatures, una oposició de denúncia i control de l'equip de govern davant una sèrie d'actituds, comportaments i decisions que s'han pres, pens que s'ha de canviar, pens que canviaran, s'ha de tornar democratitzar la vida del poble la vida de la ins-

— jo pens que ja d'abans de la campanya electoral la gent tenia decidit el sentit del seu vot

Valoracions dels polítics

titució, jo sé que no hi creuen, però pens que es decidiran a fer els plens el vespre, a fer-los cada mes, que hi hagi precis i preguntes pels regidors i per a la gent, nosaltres estarem en aquesta línia que hem duit des del 91. En el nostre programa estan claríssims tots els compromisos que agafarem, no erem l'únic partit, el PSM també va agafar compromisos, nosaltres fórem els únics grups que presentarem un pla prou clar: en contractació de personal, en contractació d'obres, en democratització de la vida pública i institucional, en temes de Medi Ambient com el del Corral Serra, tot això és al nostre programa, als altres no ho he vist. Aquesta serà la nostra línia.

-Que penses que s'hauria de fer al municipi, quines coses s'haurien d'haver fet i no s'han fet?

-Intentar que hi hagi participació ciutadana i no de la manera com s'ha fet aquest darrer any i mig, no s'han de voler controlar les associacions perquè decideixin i recolzin l'equip de govern. S'han d'acostar els ciutadans a l'Ajuntament. Una altra cosa que es necessita per poder enfrontar el futur del poble és una política de despeses seriosa per part de l'ajuntament, no pot ésser una política encaminada a ser els més votats d'aquí a quatre anys. Una necessitat que em sembla molt important és el control de les obres que es concediren de manera escandalosa a dues empreses, que aquestes obres es portin a terme i sense despeses excessives, no oblidem que hi ha compromisos de l'ordre de 1.200 milions. S'han de destinar més recursos als serveis socials, a la tercera edat, a la quarta edat, la població envellaix, als joves immigrants, als desarrelats,

sobretot a Can Picafort, entre la població immigrant que de cada dia serà més nombrosa. I, finalment, més recursos en educació i cultura, l'educació i la cultura fan les persones més lliures i més iguals.

-Vols comentar el pacte anunciat entre el PP i CPU?

-Bé pens que és una crònica d'un pacte ja anunciat, des de la moció de censura del 97, mai no explicada ni ara tampoc s'ha explicat. Segons el que he vist a la premsa no em sembla bé el repar-

■ nosaltres som conscients de ser els guanyadors de les eleccions, segons les normes, les paperetes manipulades han de ser nul·les, ■

timent del poder, no entenc que uns regidors s'hagin de cuidar de Can Picafort altres de Son Serra i altres de Santa Margalida, nosaltres si estam a l'oposició serem l'oposició dels tres nuclis.

-Sembla que hi ha gent que diu que si el PP no comanda a la Comunitat Autònoma això pot ser un inconvenient per a Santa Margalida, donada la diferència de color polític, que opines d'això?

-Això és un plantejament completament fals, sols pot ésser perjudicial per a certs "personajillos" que aprofitaven els doblers de les institucions per fer les seves polítiques partidistes; però a

nivell global de municipi això és absolutament fals, estic convençut que si al Consolat de Mar hi ha un pacte de progrés, a mi m'agradaria, pens que això seria positiu pel poble de Santa Margalida, a més, des de l'oposició, si ens toca, nosaltres ens comprometem públicament a través d'aquesta revista, de gestionar el que faci falta davant les institucions autonòmiques per aconseguir les ajudes necessàries. Ara que, la concessió d'ajudes també depèn de la capacitat de gestió del que governa.

-Vols opinar sobre la recent decisió de la Junta Electoral Central pel que fa als 30 vots impugnats pel PP?

-Hem de ser respectuosos amb les decisions de la Junta Electoral, formada per judges, nosaltres som conscients de ser els guanyadors de les eleccions, segons les normes, les paperetes manipulades han de ser nul·les, així ho consideraren tots els presidents de taula fora d'un, el PP ho va impugnar com està en el seu dret. Nosaltres respectem la decisió de la Junta però no hi estam d'acord i així com el PP va recórrer el que no li semblava just, nosaltres també esgotarem els recursos que tenim a l'abast.

-Vols afegir qualque cosa més?

-Sí, vull agrair als ciutadans que confiaren en la nostra feina feta durant vuit anys a l'oposició i al govern, ja dic els ho volem agrair i dir-los que no els defraudarem.■

Rafel Bordoy

DONANTS DE SANG

Dies passats es va celebra al veí poble d'Ariany, una trobada de donats de sang, pels donats de la Comarca, durant la qual es feren entrega de les insígnies i distincions, per premiar el nombre de donacions realitzades. Donats de Santa Margalida també acudiren a la diada.

També dir-vos que la Germandat de Donants de Sang ha canviat l'adreça des del dia 12 de maig, la nova adreça és: C/ Rosselló i Caçador, 20; 07004 Palma el telèfon: 764276 i el Fax: 764277.

CONCURS DE CARTELLS DE LA BEATA

L'ajuntament de Santa Margalida ha tornat a convocar un concurs de cartells per a les festes de la Beata, aquest pic obert, és a dir que hi pot participar qualsevol artista. El premi és de 100.000 pessetes. Teniu temps encara de participar-hi, podeu recollir les bases a l'Ajuntament de Santa Margalida i entregar el treball els dies 13 i 14 de juliol.

SANTA MARGALIDA TAMBÉ ES MULLA PER L'ESCLEROSI MÚLTIPLE

Un any més l'ajuntament de Santa Margalida s'ha adherit a la campanya "Mullat per l'Esclerosi Múltiple" una campanya organitzada per ABDEM (Associació Balear d'Esclerosi Múltiple) que, en aquesta nova edició, tindrà lloc el diumenge 11 de juliol a la piscina municipal.

La finalitat d'aquesta iniciativa és informar i sensibilitzar l'opinió pública, en un ambient lúdic i festiu, dels problemes i necessitats de les persones afectades per l'esclerosi

múltiple. Així ABDEM convida a representants institucionals i ciutadans en general, a banyar-se en les piscines adherides en un acte simbòlic de solidaritat.

L'Esclerosi Múltiple és una malaltia de caràcter neurològic que afecta a més d'un milió de persones en tot el món i a uns 360 ciutadans de Balears. Té especial incidència en dones de 20 a 40 anys d'edat. Tot i que encara no existeix una cura definitiva, s'ha de dir que els avenços en la investigació produïts en aquests darrers anys permeten ésser molt optimistes.

DEMOSTRACIÓ VIRTUAL A SON SERRA.

L'ajuntament de Santa Margalida realitza una demostració virtual de l'estat final de les obres del servei i embelliment de Son Serra de Marina, el passat dia 7 de juny a les oficines municipals de Son Serra, amb l'assistència d'unes 150 persones. A partir del dia 10 de juny es va posar un ordinador a les esmentades oficines per a les persones que no pogueren assistir a la demostració, i es posarà a disposició dels interessats un exemplar en CD-ROM per a les persones que vulguin tenir constància de com és Son Serra i com quedarà.

LAVILA.ORG

El col·lectiu lavila.org. va intentar oferir els resultats de les passades eleccions municipals a mesura que s'anassin produint i reflexar-los a una pantalla ubicada davant la Casa de la Vila. Així a més d'assebentar-se dels resultats la gent que acudí al pouàs, també ho podia fer qualsevol persona connectada a Internet des de qualsevol lloc del món. Això, a més de ser la primera vegada que es feia a la Vila, era una cosa que no s'havia fet mai enlloc. Al dir d'algunes persones la cosa no va sortir massa bé, la causa de què fos així va ésser deguda a les fonts d'informació diverses i no coordinades, però els organitzadors consideren que en conjunt es compliren els objectius que s'havien proposat. Un altre pic, amb més experiència i preparació, confien en què les coses surtin al gust de tothom.

CURSET DE TEATRE

L'Àrea de Cultura de l'Ajuntament ha programat uns cursets de teatre amb el títol "El joc i la complicitat", adreçat a la gent jove, que es duran a terme a Santa Margalida entre els dies 5 i 8 de juliol i a Can Picafort entre els dies 26 i 29 de juliol. El cursets tenen una durada total de 10 hores i el preu és de 1.500 pessetes.

CURSET DE NATACIÓ

També l'Ajuntament ha organitzat curssets de natació, tant per aprendre com per perfeccionar l'estil o rehabilitar qualque part del cos. Aniran dels dies 5 al 30 de juliol i del 2 al 27 d'agost. Els preus són: un mes 6.000 pessetes, dos mesos 10.000 pessetes. Als telèfons 971-851813 i 629-619698 podreu demanar informació.

LA FLAMA DE LA LLENGUA A SANTA MARGALIDA

El Correllengua que passejava la flama de la llengua pels pobles de Mallorca, per culminar en la diada que cada any es celebra a Ciutat per iniciativa de l'Obra Cultural Balear, va romandre una nit a Santa Margalida com a final d'una etapa. Gent jove i altre no tan joves

portaren la flama pels carrers de la Vila, amb la participació de la delegació de l'OCB, el Turó del Drac, associació de Gent Gran "Hero", Joves per la Llengua i altres associacions. A la Plaça de la Vila es va llegir el manifest en presència de nombros públic.▶

**AUTOESCOLA
SANTA MARGALIDA**

C/. Joan Monjo March, 38
07450 STA. MARGALIDA

Telf.: 971 52 34 98
971 85 14 82

Portes, persianes, vidrieres i falsos terrats en fusta i PVC
Passamans, mobles a mida i fusteria en general
Mobles de cuina, bany, hogar i complements de decoració.
Projectes d'interiorisme

Fusteria mecànica
C/. Miquel Ordinas, 25

Exposició i venda de mobles
C/. Miquel Ordinas, 31-33

Tel./Fax 971 52 31 45 • SANTA MARGALIDA

S U P E R M E R C A D O S
SYP e CONSUM

Tan exigents com tu.

A PROP DE CA VOSTRA!!

Al Carrer Jon Monjo March de Santa Margalida

Volem meréixer la seva confiança

ASSEGURANCES
PROMOCIONS IMMOBILIÀRIES

Plaça de la Vila, 35 - Tel./Fax 971 52 38 41
07450 SANTA MARGALIDA (Mallorca) - Illes Balears

INNOVACIÓ, QUALITAT I SERVEI

PROSPERITY, S.A. DE SEGUROS DE VIDA Y PENSIONES

DISTRIBUCIÓ PAPERERIA
MATERIAL ESCOLAR I D'ESCRITORI
REGAL INFORMAL
ARTICLES DE NADAL I CARNAVAL

ALMACENES
Galmés, s.a.

C/. Miquel Ordinas, s/n.
Tel. 971 52 31 33 - Fax 971 52 36 18
SANTA MARGALIDA

CHAPISTERIA Y PINTURA

Miquel Ordinas, s/n. - Tel. 971 52 34 37
SANTA MARGALIDA

**ASSESSORIA EMPRESARIAL
i DE GESTIÓ OLIVER, S.L.**

Plaça de la Vila, 36 - 07450 SANTA MARGALIDA
Tels. 971 52 34 08 - 971 52 38 04 - Fax 971 52 38 04

ASSESSORIA FISCAL - COMPTABLE - SERVEIS INTEGRALS A EMPRESSES
DECLARACIONS DE RENDA, PATRIMONI I SOCIETATS - COMPTABILITATS
ASSEGURANCES - GESTIONS I TRAMITACIONS EN GENERAL

I Trobada de Margalidans

GRÀCIES a una iniciativa de dos vileros, en Pep Morey i en Miquel Forteza, es va celebrar a Santa Margalida, el diumenge dia 16 de maig, una trobada de margalidans que no viuen a Santa Margalida, sota el lema de "Som Vileros", que va reunir més de dues-centes persones.

El dematí, a la Plaça de la Vila, foren rebuts pel batle i la banda de música, després de la primera encontrada, es dirigiren tots cap a l'ajuntament per després assitir a una missa a l'església parroquial que va celebrar el capellà, també vilero, Mn. Antoni Fullana. A la sortida de missa es dirigiren a dinar a un restaurant de la Badia d'Alcúdia, per després continuar la trobada de bell nou a la Plaça de la Vila, amb música i ball.

Si qualche cosa hem de destacar d'aquesta encertada idea

seria l'emotivitat de l'encontrada, d'aquest emigrants de volada curta, distints d'aquells que partiren cap a Amèrica, cercant una vida millor, però que tenia en comú amb ells el fet de deixar el seu poble de naixença per anar a establir-se a altres indrets, més propers, però que comportaven també un cert desarrelament. Alguns d'ells havien mantingut contacte freqüent amb la Vila, amb visites més o manco esporàdiques, altres qualche visita per les festes de la Beata i altres que l'allunyament s'havia fet absència continuada. Tots s'alegraren d'aquesta tornada massiva, els d'allà i els d'aquí, i els records, les abraçades i l'emoció del retrobament foren els protagonistes de la diada.

Tots tenien la seva vivència que contar, el seu moment de recordança, cadascun d'ells era una història diferent però semblant, uns han destacat per

la seva activitat, com és el cas de Feliciano Fuster o de Bernat Ribas, uns altres han fet més o manco fortuna, però tots merèixen que els destaquem pel fet de voler-se sentir vileros, de saber quines són les seves arrels més pregones i no renunciar a elles. Sí que voldria deixar constàcia de les que crec eren les dues persones majors del grup: Madò Margalida Caminera de 89 anys que en fa 48 que se'n va anar, i Mado Catalina sa Llaunera de 85, que alegrava els estius amb els seus gelats, a bona part de la meva generació.

Els organitzadors mereixen l'enhorabona i tant els que venguerem com els d'aquí que hi assistírem, ens hem de felicitar per haver contribuït, amb la nostra presència, a un acte d'aquells que ajuden a fer possible. ▀

Rafel Bordoy

L'església parroquial necessita ajuda

MÉS o manco aquest era el títol d'un article que publicarem a la revista ja fa un grapat d'anys, de llavors ençà s'han fet dis-

tints actes que han servit per recaptar fons per invertir unes obres al nostre temple parroquial que eren i són de primera necessitat. Es va començar per arreglar el campanar, es va continuar per la rectoria que amenaçava ruïna i ara li toca el torn a l'edifici de l'església. Els tràmits són llargs i farragossos, les proves i la burocràcia fan que el que s'havia de començar ja fa estona estigui encara en la fase inicial, entrebancats en les coses que no es veuen però que és necessari fer-les.

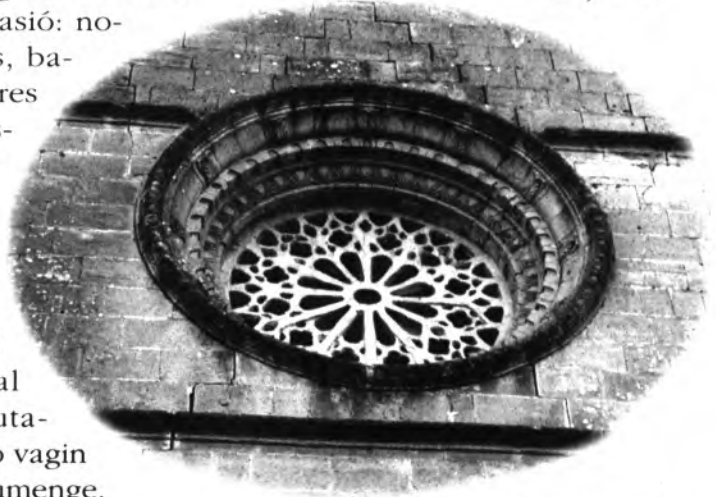
Tot i el que hem dit abans, el que no podem fer és aturar-nos i deixar que les coses facin la seva via, que seria poca, és necessari no dormir-se i tirar cap endavant encaminant

els esforços a lograr que la nostra església es mantengui ferma, com s'hi ha mantengut des de fa 700 anys. Això però, és una cosa que no pot aconseguir el Rector totsol ni el grup de persones que miram d'ajudar com podem, això ha de ser un esforç i una empresa en la que s'hi de comprometre tot el poble, almanco tota la part del poble que empra l'església en una o altra ocasió: noc-

es, funerals, baptaments, primeres comunions, festes de caràcter no religiós com pregons de festes, concerts i altres usos en què el temple està al servei dels ciutadans, vagin o no vagin a missa cada diumenge.

Ara, per iniciativa d'una dona jove, Catalina Bauçà, i amb l'ajud del grup encarregat de les obres parroquials, s'ha organitzat un sopar-subhasta, pel dia 23 de juliol al restaurant S'Alqueria, durant el qual es subhastaran obres de distints artistes a benefici de les obres parroquials, també es faran rifes d'objectes que han donat gentilment distints co-

merços i indústries de la Vila. Entre els pintors que han donat la seva obra per a la subhasta hi figuren: Coll Bardolet, John Ulrich, Antoni Rovira, Jordi Poquet, Guillem A. Crespi, Antònia Calafat, Miquel A. Rosselló, Vicent Vila, Rafel Moreno, Maria Antònia Roig, Joan Garau, Pomona Shea, Ricardo Gago i un bon grapat més que podeu veure en els cartells que s'han espargit per la Vila. Les obres s'exposaran a la Rectoria a partir del dia 3 de juliol.

Des d'aquí convidam tothom al sopar que, al preu de 2.500 pessetes per persona, també servirà d'ajuda a la causa. Els tiquets els podreu trobar a s'Estany de la Plaça i a Mobles Payeras fins el dia 22 de juliol.

Que ningú no hi falti.

Grup Parroquial per a les Obres.

Moviment Parroquial

MATRIMONIS:

- 27-02-99 .- Bartomeu Gili Fullana amb Bàrbara Rosa Piña Garau.
.-Bartomeu Bergas Mas amb Margalida Rosselló Morey.
13-03-99 .-Pedro Perelló Barceló amb Catalina Mateu Millán.
.-Martí Joan Fornés Cerdó amb Maria Magdalena Ordinas Avellà.
27-03-99 .-Baltasar Barceló Moragues amb Catalina Maria Font Grimalt.
10-04-99 .-Gabriel Fornés Ramis amb Catalina Riera Avellà.
19-06-99 .-Pere Josep Pomar Aguiló amb Catalina Maria Borràs Tous.

BAPTISMES:

- 04-04-99 .-Vicenç Juan Bauzá.
11-04-99 .-Aina Morey Grimalt.
18-04-99 .-Francisca Femenias Femenias.
02-05-99 .-Laura Ferrer Calvó.
06-06-99 .-Joan Sebastià Pont Oliver.

20-06-99 .-Caterina Cerdà Roig.

20-06-99 .-Pere Coll Munar.

20-06-99 .-Maria Magdalena Castelló Beltran

DEFUNCIONS:

- 20-02-99 .-Gabriel Gayà Bassa (Presumit), 83 anys.
28-02-99 .-Margalida Morey Capó (Garriguer), 90 anys.
04-03-99 .-Martí Gayà Capó (Memori), 80 anys.
09-03-99 .-Antoni Fiol Perelló (Pastora), 84 anys.
10-03-99 .-Joan Ribas Molinas (Genís), 63 anys.
11-03-99 .-Miquel Torrens Carreras (Llubiner), 82 anys.
16-03-99 .-Antònia Quetglas Fiol (Fiol), 86 anys.
22-03-99 .-Antònia Ribas Roca, 84 anys.
09-04-99 .-Miquel Bibiloni Cifre (Font), 86 anys.
28-04-99 .-Juan Iglesias Triguereos, 84 anys.
11-05-99 .-Joana Calafat Ribas (Calafat), 86 anys.
19-05-99 .-Gabriel Estelrich Moll (Talaia), 84 anys.
30-05-99 .-Catalina Payeras Serra (Frita), 69 anys.
12-06-99 .-Llorenç Gayà Avellà (de son Corb), 87 anys.
13-06-99 .-Josep Rosselló Ferrer (Cocou), 61 anys.
18-06-99 .-Maria Estelrich Capó (Son Matet), 91 anys.
21-06-99 .-Joan Ribas Fornés (Genís) 74 anys.
24-06-99 .-Bartomeu Nicolau Bauzá (Colau) 92 anys.

Necrològica

N'Antònia i n'Àgueda Rosselló Ferrer, i n'Àgueda Rosselló Frontera, nebodes del pintor margalidà Josep Rosselló Ferrer "Cocou" (mort recentment a Barcelona) li han volgut dedicar aqueix escrit.

PER AL TIO PEP

VOLDRÍEM dir-te moltes de coses que abans, quant eres aquí, no et diguerem. Mos haguera agradat que te n'haguesses anat molt més content del teu poble i, perquè no, de nosaltres. Et feia tanta d'il·lusió

que et coneguessen aquí, al teu poble!... però eres molt conscient que no seria així, però les teves ganes i la teva il·lusió eren ser-ho. Sabem que ara parlaran molt de la teva obra, que se'n temeran que existies, que eres margalidà i que sem-

pre has estat tu i la teva obra abans d'ara. Ara, però, ja és tard, com sempre, ja que te n'has anat a mig camí i mos has deixats desconsolats.

Aquestes lletres les escrivim en moments de pensaments confusos i plens de ràbia, la ràbia que ens fa saber cert que no et podrem tornar a donar mai més una besada de benvinguda, perquè sempre mos vares dir que no mos ne donaries cap de "despedida", i així ha estat.

Les teves nebodes que t'iestimen.

Antònia Calafat Alòs madò Monget

LES persones majors són una font de coneixements i de vivències que moltes vegades surten de forma espontània i altres les has d'anar treguent d'una en una. Madò Antònia té tantes coses per contar que no bastaria una revista sencera per contar-les.

-Què mos diríeu el vostre nom?

-Antònia, de llinatge Calafat i Alòs i de malnom en diuen Monget.

-I quants d'anys teniu?

-Noranta-dos i quatre mesos.

-Vàreu néixer a la Vila?

-Sí que hi vaig néixer, vaig néixer en es carrer des Molinot.

-I quants de fills teniu?

-Quatre, tenc tres filles i un fill que ara fa un any que és mort.

-Ara mos podríeu dir de jove quan començàreu a fer feina.

-Des de que tenia devers'nou anys que ja guardava una vaca i una guarda de cabres, ja de més gran si tenia qualche jornal el feia, anava a entreccavar, a collir herba per netejar els sementers de blat. Els vespres mumare m'enviava a escola un parell d'hores amb una mestra que li deien sa Melera. Després ens reuníem la família i sopàvem i feiem una mica de vetlada. El que si he de dir que llavors servàvem molt de repecte als pares i no els tractàvem de tú, com ara, llavors els deiem Vos i feien el que mos manaven i no contestàvem malament a mumpare ni a mumare. A

mumare li deien Antonina (Monget) i de llinatge era Alòs i Aloy i mumpare era Pere Calafat Perelló.

A les meves filles les vaig enviar a costura a ca les monges, una va anar a aprendre de cosir calçons amb madò Margalida Puça, la filla petita és Martina, està casada amb en Toni Coco i el seu fill Toni és corredor de bicicletes i tenen una filla que nom Marilen.

-I vós, anareu a costura a ca ses Monges?

-Sí que hi vaig anar, i em feien llegir primer a una cartilla, després a un manuscrit, després el Grau Preparatori i quan vaig esser gran em posaren a fer feina i els vespres anava un parell d'hores a es -

cola a ca sa Melera, i no som cap notari però sé posar el meu nom.

-Quines festes feien a la Vila quan ereu jove?

-Ses festes de la Beata, de Santa Margalida, de Sant Mateu i qualche ball a la Plaça, a la Plaça hi havia un cadafal que valia ulls per mirar però el llevaren, trob que una plaça sense cadafal no fa planta, és com una persona que va descalça que tampoc no fa planta. Per les festes feien ball amb les xeremies, a la Vila no hi havia xeremiers però sí una banda de música, ara també n'hi ha una, la meua néta Marilen hi toca.

-Quina diferència trobau entre la vida d'ara i la de primer?

-La vida de primer era més tranquil·la per a la gent, però no hi havia tantes entrades a la casa, dic de doblers, ni els doblers anaven tan a lloure com ara. Ara sembla que la gent no estima els doblers, les coses es tuden una cosa grossa. Els joves no menen respecte a ningú, tracten de tu a son pare i a sa mare, ningú no sap si vendran a dinar o a sopar ni per on campen, com que tots tenen cotxe, no saps si són a Palma o la clínica amb un accident. Ara a un nin que no sap ni xerrar ja li compren una bicicleta i abans havíem d'anar a peu. Unes esparidenyes ens servien per un any i valien una pesseta; per anar a foravila les mos treiem quan erem a S'Abeurador, anavem amb els peus bruts però estalviàvem les esparidenyes, no és com ara que a

una casa hi ha cinquanta jocs de sabates i espardenyes.

La feina que jo feia a foravila era entrelligir el blat i llevar l'herba: cugula, margall, llevamans... anavem a jornal i guanyàvem una pesseta o menys. També anavem a espolsar ametles, aquesta feina l'he feta fins fa poc. Llavors la gent no cavilava, les metlles les havíem d'aixecar d'una en una, ara hi posen veles i s'estalviaven molta feina. He anat també a sembrar arròs, a vermar, a espigolar, a segar amb la falç... hi ha una cançó que diu:

Cada cavalló fa deu/ tant si és

xia que havíem vingut de les Amèriques i m'agrada veure-ho encara que moltes coses no les entenc, un que no sap molta lletra es perd moltes coses, però així mateix les filles m'ho expliquen. Hi ha coses que m'assusten un poc, ara diuen que hauré d'anar a votar però jo no sé si hi podré anar, fa mal fer els comptes per endavant. Jo puc contar el que he vist i el que he viscut, però el que faré l'any que ve no ho sé, ni sols sé si seré viva, perquè la mort no tria. El que m'agrada manco de la televisió és ara mateix aquestes guerres que fan.

garba com restreta/ segons s'al·lot sa jugueta/ sa roba bona fa preu. I una altra: Si no fos pes carretó/ que va darrera darrera/ no hi hauria cap somera,/ ni de jova ni de vella,/ que batés un cavalló. *En anar a espigolar/ plec ses blanques i ses negres/ de cada manat que aplegues/ hi tens un bocí de pa.

-Que vàreu trobar la primera vegada que véreu la televisió?

-Vaig estar molt contenta, parei-

-Troba que la Vila ha canviat molt d'abans a ara?

-Sí, molt, com de mi en el rei, el rei fa molta vasa però jo en faig molt poca. Han canviat les cases, els carrers... en aquest mateix lloc on estam ara (carrer de ses Vinyes) jo hi he vist figueres sembrades. Llavors a la Vila hi havia devers set o vuit

molins de moldre farina, hi ha una cançó que diu: Moliner amb sa molinera,/ que dormiu de descansat/ mumare vos va dur blat/ i ara té llevat posat/ que li surt de sa pastera.

-Ara mos hauríeu de dir un parell de gloses, que mos han dit que en sabeu moltes.

-Sí que en sé: *Mumare que tant m'estima/ no me va voler casar/ ella que se deu pensar/ que hi fa

■ anavem amb els peus bruts però estalviàvem les espardenyes, no és com ara que a una casa hi ha cinquanta jocs de sabates i espardenyes. ■

bon estar fadrina. *Molts se pensen que a Bons Aires/ guanyen es doblers jaient/ han de passar sol i vent/ fortuna per tots ets caires. *A sa vorera de mar/s'hi fan caragoles blanques,/ si dius ver que n'hi ha tantes/ n'hi podem anar a cercar.

-A on feien les festes en el vostre temps?

-Les feien a sa Plaça i la de Sant Mateu en es Pouàs, i els Reis els feien a la Casa de la Vila vella que estava allà on viuen ara els Sineuers, a ca els Alomars. Els reis eren tres Gaardons, que eren tres tiparros d'homo que ja no n'hi havia de més gran i grossos, eren tres germans. Per la Beata per fer el ball venien xeremiers de Muro i les al·lotes de les més bones famílies de la Vila es passejaven ben enjoiades amb els xeremiers i els joves encantaven els balls i qui donava més ballava "sa primera".

Ara vos diré una poesia però és

■ El que m'agrada manco de la televisió és ara mateix aquestes guerres que fan. ■

una mica llarga: A quinze d'agost 'niré/ a Lluc a veure sa Santa/ perquè diuen que de tanta/ potestat que Déu li dóna/ per dins mar va a Barcelona/ i torna tota remull/ mare de Déu que jo vull/ molt devota i no trii/ Senyor voleu-me per fill / i jo per pare us voldré/ la Mare de Déu per mare/ i tots los sants per parents./ No vull fer tractes dolents/ ara vull mudar de vida/ Senyor, dau-me se seguida/ per esser bon cristià/ perquè em pugui passejar/ per viles i termes grans/ Senyor, no em deu llargues mans/ per anar darrera dones./ Ses dones s'usen d'un modo/ que a l'instant vos ho diré:/ estimat tu que em vols bé?/ jo no te vull gens de mal./ jo no sé que pagaria/ estar en la teva companyia/ i tu poder estar en la meua/ amb pau i unió i salut/ i "dinero" per menjar. I ja està acabada.

Ara vos ne diré una en castellà: "Si tu me quisieras tanto/ como yo te quiero a tí/ no hablarías

— La primera vegada que vaig anar a votar em donaren un saquet de farina a canvi del meu vot.

con otro/ para darme un que sentir".

-Ara, ens heu dit que haureu d'anar a votar, quan ereu jove que hi anaveu?

-Llavors només votaven els homes. La primera vegada que vaig anar a votar em donaren un saquet de farina a canvi del meu vot.

Ara vos diré un parell de gloses més:

**Sa somera d'en Poller/ treu es comptes tota sola./ en veure voltor que vola:/ vet aquí es meu mercader. *Jo menjaria murtos/d'aqueixa baixa murtera/ però si l'amo no hi era/ m'ompliria es butxacons. *Ja florirà la murtera/ que està prop del regaró/ també florirà l'amor/ estimat, si es vertadera. *Se meva germana té/ es nas en mig de sa cara/ ella és filla de mumare/ i de munpare no ho sé. *Magdalena, sa refenta/ no en menges i se fa avall/ i si vas a qualque ball/ alerta a qualque sempenta. Això era perquè llavors hi havia joves que es dedicaven a espenyar els balls.*

*I ara una de coenta, perquè ara tot està permès, jo deprés del que veig per la televisió, trob que ja no hi ha res privador, la glosa diu així: Ses putes van a cavall/ ses rematades a l'ase/ no vull putes a la casa/ que no n'hi ha hagudes mai. *Un sonador de guitarra/ ha de te-*

*nir bon sentit/ i sabre remenar es dit/ de sa má dreta i s'esquerra. *En es meu enamorat/ jo n'hi hauré de fer qualcuna/ quan ve a festejar s'atura/ a sa casa des veïnat. *Un pic vaig menjar lleties/ bones que les vaig trobar/ es panxo me va durar/ vuit mesos i trenta dies.*

Aquí posarem punt, encara que madò Antonina ens va dir que en sabia més de mil de gloses i de cançons, en mallorquí i en castellà, aquí no podem recollir de cap manera tot el que ens hagués pogut contar i totes les gloses que va dir i que ens hagués dit si aquesta entrevista no hagués hagut d'arribar a la fi.

Martí Torres i Rafel Bordoy

ESTELRICH & ESTELRICH

TiEN 21
Especialistas en Electrodomésticos

C/ Miquel Ordinas, s/n.
07450 Santa Margalida - Mallorca
Tel. 971 52 35 25
Fax 971 52 36 46

**VIDRES
CA'N PICAFORT**

TODOS TIPO DE ACRISTALAMIENTOS

BISELADOS	ESPEJOS
ENVARILLADAS	GRABADOS
EMPLOMADAS	TALLADOS
CRISTAL CAMARA	CRISTAL SEGURIDAD

Tlf : 85 25 39
Ctra. Arta-Alcudia nº 6 · 07458 - Ca'n Picafort

ASSOCIACIÓ DE GENT GRAN "HERO"

Excursió a Astúries i Cantàbria

EL passat dia 20 d'abril es va celebrar un viatge, amb un nombrós grup de membres de l'Associació, visitant, entre altres llocs, Bilbao, Santillana del Mar Picos d'Europa, el parc natural de Cabarceo, Palau de la Magdalena a Santander, Palau del Marquès de Comillas, Cova-donga...

EXCURSIÓ DELS TRES SANTUARIS.

Pocs dies després, el 15 de maig, excursió que va comprendre una visita a Lourdes, després a Andorra es va visitar la Mare de Déu de Meritxell, patrona de la Vall d'Andorra; i, finalment, visita al santuari de la Mare de Déu de Montserrat, escoltant el cant de l'escolania.

El dia 29 de maig va tenir lloc l'ofrena floral anual a la Mare de Déu de Lluç, per la qual cosa es desplaçaren diversos 600 socis de l'Associació "Hero", juntament amb altres associacions.

Amb la presència de més de 80 persones es va celebrar al local del Llar dels Padrins una interessant conferència sobre l'Euro que va organitzar "Sa Nostra". després de la conferència hi va haver berenar.

Pel dia 3 de juliol està prevista una vetlada de ball a la Plaça de la Vila amb el grup Musical "Nillas", organitzat per l'associació "Hero" i la col.laboració de l'Ajuntament de Santa Margalida i de "La Caixa".

Del dia 5 al dia 11 de novembre hi ha previst un viatge al País Basc i La Rioja, en el que es visitarà Sant Sebastià, Pamplona, Logroño, Zaragoza. El preu és el de 68.300 pessetes.

D'altres activitats previstes s'informarà degudament.■

CASH IFA Nº 7 - Polígon Can Picafort

*EL CASH AMB ELS
MILLORS PREUS
DE LA ZONA*

Direcció: Jaume Sureda

TURÓ DEL DRAC

Acampada "Speumeput"

Branca Rangers i Esplets maig'99

ELS passats dies 1 i 2 de maig es va realitzar la anual acampada de branca R/E de tots els agrupaments de Mallorca, a la finca de Sa torre (Carretera Santa Margalida- Muro).

El dissabte ens van reunir tots en el Poliesportiu de La Vila. La gent del Turó del Drac es va presentar el primer ja que l'acampada es realitzava molt aprop del nostre poble, i així a poc a poc anaven arribant carretades d'al.lots/es amb els seus diferents foularts (mocador distintiu que duim els escoltes pel coll); quasi tots ja ens coneixiem de l'any passat, o d'altres trobades, però veiem nous amics. Motxilla a l'espatlla vam anar caminant pel camí vell de Sa Torre, fins a les cases de la possessió i entre mig camí ens vam aturar a berenar.

Quan vam arribar un castell medieval ens esperava amb el títol SPEUMEPUT (tema de l'acampada), per passar-hi ens havien de pintar de diferents colors que més tard van tenir la seva utilitat, les esplets de La Vila van intentar escabullir-se de les pintades però la guàrdia del castell va complir amb el seu deure i com a càstig van acabar més pintades que les altres. Una vegada dins del poble va començar la tasca de montar tendes i així poc a poc es va començar a aixecar

un gros campament.

Després d'això tots es van reunir en grups segons els colors de la cara i ens van presentar un tresor, el nostre idol: LA GUITARRA. Per venerar-la havíem de tenir marxa, bé havíem de tenir ritme per ballar una dansa. Però no erem els únics que volíem aquell tresor, de sobte van aparèixer uns malvats cavallers que ens van prendre les cordes de la nostra estimada guitarra, i així va ser quan vam haver d'aturar-nos de ballar ja que la guitarra no feia cap casta de so.

Morts de gana i amb la tristesa al cor vam decidir sopar de les cuixes de pollastre que havíem preparat, per compensar el buit que ens havia deixat la guitarra. En haver sopat ens van donar una oportunitat per recuperar les cordes del nostre tresor, consistia en un joc en el que havíem de trobar unes claus i encaixar-les en uns controls repartits per tot el poble medieval, si per casualitat alguna clau coincidia, la corda que hi havia en aquell control era nostra. Però no hi va haver-hi molta sort perquè no se'n van aconseguir moltes ja que hi havia dificultats; cada grup havia de dur una espelma i l'havien de dur

encesa tot el temps però els nostres enemics amb pistoles d'aigua ens les apagaven i llavors ja havies d'anar a cercar foc a un altre lloc.

En acabat el joc, hora d'anar a dormir tots junts vam cantar una cançó per anar a dormir "Bona Nit" i tothom va partir cap a la seva tenda però això no vol dir que anassin a dormir, molts van passar un vespre bastant emocionant i llarg, sobretot en companyia. L'endemà dematí la resaca no ens deixava aguantar drets, molta gent a les 7 del matí ja donava voltes i altres encara no havien obert els ulls. Quan tothom ja estava despert ens vam reunir per anar a berenar que en aquest cas va ésser xocolata amb ensaïmades un poc especials.

Quan varem acabar de berenar ens entretenírem pels nostres medis; vàrem jugar a llepaculs, uns tocaven la flauta i altres feien jocs nous, fins arribar al gran moment, el que ens va agradar més de l'acampada: La gimcana, va consistir en una sèria de proves un poc aferriesses, unes consistien en tirar fang penjat d'una corriola, altres eren arriscades com haver de llepar llet condensada als llocs més comprometedors, guerres d'estorilles dins els fang, joc del mocador (però amb aigua), i així dife-

rents proves poc higièniques, però amb un resultat molt divertit i un poc asquerós. Per llevar un poc l'aferriessament que duïem ens vàrem tirar barrelades d'aigua.

Fets pols vàrem començar a treure el dinar. Després d'haver dinat vàrem fer una estoneta de panxing i guerres d'estorins amb altres agrupaments.

Al final de l'acampada férem una neteja general del campament, llavors va arribar l'hora

dels adéus i ens vàrem anar acomiadant dels nous amics que havíem fet. Agafàrem la motxilla i ens dirigírem cap al poliesportiu, on amb una dansa finalitzàrem una agradable acampada.

Aquest és el bon record d'una acampada que ens va dur noves alegries. ▀

Fins una altra!

Rangers i Esplets
A.E.G. Turó del Drac

OBRA CULTURAL BALEAR

Activitats

-UNA representació de la delegació de Santa Margalida de l'OCB, va participar a la cadena humana que es va fer a Palma el dia 8 de maig, una trentena de persones de l'OCB, el Turó del Drac i Joves per la Llengua, es desplaçaren en un autocar que havia patrocinat l'ajuntament de Santa Margalida. L'organització i el berenar eren a càrrec de la delegació margalidana. A la cadena, que anava des de la Plaça Major al Consolat de Mar, hi participaren, segons els diaris, unes 20.000 persones. L'acte era una re-

evindicació per la llengua i el país.

- Organitzat també per la delegació de Santa Margalida, es va visitar l'Observatori Astronòmic de Costitx. La visita va començar a les nou i es va perllongar fins a la una de la nit. Hi assistiren devers trenta persones i soparen allà mateix de coques i cocarrois margalidans.

-La delegació de Santa Margalida va aportar 25.000 pessetes al col·lectiu "Artà solidari" per a uns projectes d'ajuda a Sud Amèrica.

- Pel mes de juliol hi ha previst un cicle de conferències sobre Medi Ambient, pel voltant de les festes de Santa Margalida. ja es comunicaran les dates i el lloc.

-Pel mes d'agost hi ha previst dos actes a la fresca, una xerrada sobre Cuba i l'altra serà una pamboliada.

-Durant aquest mesos d'estiu la Junta directiva es posarà en contacte amb tots els socis. ▀

Miquel Estelrich Vanrell

PROFESSOR DE BALL DE SALÓ
TOT TIPUS DE BALL

C/Des Puig, 2 - STA. MARGALIDA - Tels. 971 52 32 48

TALLER DE FERRERIA.
**Sebastià Ferrer
Moragues**

**Treballs en General de
Ferro-Alumini
Acer inox. i Metallisteria
Servici Guillotina i Plegat**

Pou de Sa Garriga, 22-24
Tel./Fax. 971 52 34 20 07450 SANTA MARGALIDA

Dra. Magdalena Bennasar Mojer
TOCOLOGIA - GINECOLOGIA

CLINICA PLANAS, S.A.
C/. Menorca, 3
Tels. 971 73 03 45/46 - 73 88 43/44
07011 PALMA DE MALLORCA

C/. Fadrins, 28 - 1.º
Tel. 971 86 20 92
07420 SA POBLA

**CONGELATS RAMIS
PEIXOS I MARISCS**

C/. Miquel Ordinas, s/n.
Tel. 971 52 38 32 07450, Sta. Margalida

**Centre
Assessorament
Empresarial**

José Trías, 11 - 1º - Tel. 971 85 08 46
Fax 971 85 18 10 - CAN PICAFORT

OPEL

**OPEL
ZAFIRA**

motor la vila, s.l.

SERVICI OFICIAL

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 971 52 39 04 - 07450 SANTA MARGALIDA

I CURSA POPULAR DE SANTA MARGALIDA

J. A. Fornés, guanyador en categoria juvenil.

El dissabte dia 1 de maig, es va celebrar la "Primera Cursa Popular de Santa Margalida", patrocinada per l'Ajuntament.

La cursa era un circuit urbà de 12'8 km. i la participació fou prou nombrosa, devers 150 atletes es varen inscriure. El guanyador de la cursa va ser Antonio Lupiañez, seguit de Toni Castanyer i Miquel Capó. En la categoria femines la guanyadora fou Fina Hisado, i en juvenils el margalidà Josep Antoni Fornés. Altres margalidans que acabaren la cursa foren, Biel Ginard, Rafel Fornés, Josep Quetglas i el regidor de Can Picafort: Sión Salas.

EL "MARGARITENSE" DE TERCERA REGIONAL, PUJA DE CATEGORIA

DESPRÉS d'una inmillorable campanya, tant a la lliga regular com a la lligueta d'ascens, l'equip dels majors de Santa Margalida, que militava a Tercera Regional, ha assolit l'ascens de

categoria. Ha costat Déu i ajuda anar aixecant el futbol a la nostra Vila, però gràcies a una bona feina feta amb les categories del futbol base, s'ha arribat a un bon nivell de participació i a fer un digne paper en cadascuna de les categories en què hi militen equips margalidans.

Els components de l'equip que han aconseguit l'ascens són: Antoni Font, Joan Cladera*, Joan Campins, Llorenç Balaguer, Toni Company, Ramon Torres*, Noé Da Silva, Llorenç Riera*, Martí Torres*, Hugo Serafin, Pere Perelló*, Andreu Galmés*, Xesc Perelló, Pere, Pere Cladera*, Jaume Munar* i Bernat Roselló*. (Els que porten un asterisc (*) són margalidans.).

L'entrenador és Joan Villalonga, que fa uns anys va ser jugador del "Margaritense".

Segons paraules del president, en Tolo de s'Arachu, s'intenta reforçar l'equip per mirar d'aconseguir pujar de categoria l'any que ve, fins ara s'han fitxat en Jaume Moncades (Revolt) i en Bernat Font, tots dos de Santa Margalida.

EXIT DELS CADETS

UN altre dels equips que ha assolit un èxit important és el de cadets que s'ha proclamat campió de la Copa Federació. Aquests són els membres de l'equip: Xisco Ferragut, Miquel Estelrich, Miquel Cladera, Martí (Foc), Xisco Moreno, Pep Alzamora, Biel Font, Tolo March, Biel Martí, Biel Molinas, Pere Cifre, Xisco Perelló, Toni Ferragut, Jaume Perelló, Pep Nadal, Ivan Mesa, Miquel Ferrer. Els entrenadors són: Bernat Font, Miquel Vanrell i Jaume Fornés.

Gairebé tots els membres de la plantilla són margalidans.

La nostra enhorabona al club pels èxits dels equips.■

Sr. Director, li pregaria la publicació d'aquesta carta a Sa Revista de Santa Margalida. Gràcies anticipades.

AMB EN FRANCO GUANYÀVEM MILLOR?

Fa pocs dies el F.C. Barcelona, el Barça, s'ha proclamat campió de la lliga espanyola de futbol de la temporada 1998-99. Però això no és tot, dies abans, també el club català havia aconseguit ser campió de les lligues espanyoles de Basquet, Handbol, Hokei Patins, tot un èxit ben rodó pel club català l'any de la celebració del seu Centenari.

Però, al meu veure, aquests esdeveniments no han tengut ni el ressò ni les celebracions que, lògicament, haurien d'haver duit a terme els seus afeccionats. A Santa Margalida, la nit de la proclamació del

Barça com a campió de la lliga de futbol, sols uns pocs coets donaren testimoni de l'efeméride, ni va córrer el cava, ni hi va haver caravana de cotxes, ni la bandera del Barça es va desplegar per la Plaça de la Vila. Altre temps, quan els trionfs eren més escasos, la cosa tenia molta més animació, ara sembla que els "culés" mos hem ocostumat a guanyar i mos comencen a semblar normals els èxits del nostre club.

Abans, quan el Reial Madrid gaudia de totes les bendiccions estatals, arbitrals i federatives; un triomf del Barça adquiriria unes dimensions, casi fora mida, i els seus incondicionals ho assaboríem en tota la seva dimensió. Aquesta situació es va perllongar bastants d'anys després de la desaparició de la dictadura, tal volta per una natural inèrcia que difícil de vèncer.

Ara, des de fa uns anys, en una si-

tuació més normalitzada, "el club ben organitzat", "el club senyor", la nineta dels ulls del poder, l'enveja d'Europa, ja no és el Reial Madrid, i altres clubs també podem guanyar lligues i tenir èxits sense que això signifiqui un desastre nacional, la gran massa d'aficionats "culés" hem perdut la nostra estimada condició de "sofridors" i els èxits ja no ens alegren com abans, potser els papers s'hagin invertit i siguem els barcelonistes el que abans eren els madridistes, i fins i tot podria estar en perill la condició de ser "més que un club".

Ens haurem de plantejar si s'ho pagaria haver de deixar de guanyar qualche pic per tal de poder recobrar la nostra condició, que no ens vegem en la necessitat d'haver de dir que: "Amb en Franco guanyàvem millor".

Un Culé.

CARTA ALS SOCIS DE L'AMPA DEL COL·LEGI ELEONOR BOSCH

Senyors socis:

Crec que tenc el deure d'explicar-vos les causes per les que he presentat la meua dimissió com a President de l'Associació de Pares i Mares d'Alumnes del col·legi públic Eleonor Bosch.

Pens que els que em coneixen, saben que sempre he estat interessat en donar una resposta, acceptar suggeriments i resoldre problemes, fent pressió al centre, Consell Escolar i Ajuntament i, sobretot, fer feina per dur endavant les tasques de l'associació

dé la millor manera possible, sense esperar per això cap casta de recompensa.

Des de que vaig entrar a l'Associació s'ha aconseguit fer batantes activitats amb la participació les alumnes, es pot dir que avui l'Associació es troba a un nivell prou alt, tant pel que fa a activitats realitzades amb col·laboració amb el Centre, com per subvencions aconseguides del Govern Balear, consell Insular i Ajuntament.

Sempre he intentat col·laborar i mantenir bones relacions entre el centre, els professors i l'AMPA, cosa que consider molt important per a la bona educació dels nostres infants.

Però, arribat el moment i degut a què he notat una manca de confiança cap a la meua gestió i una certa crispació en el si de la Junta Directiva, a més de posar-se en dubte la meua capacitat per portar endavant les tasques de l'Associació, s'ha ressentit, ha minvat i fins i tot diria que he perdut la il·lusió per seguir fent feina, no vull esser cap mena d'obstacle pel bon funcionament de l'Associació, i d'aquí la meua dimissió. Vull manifestar que sempre he actuat amb la millor intenció i pel bé del associats i els alumnes en general.

Atentament:

Pere Galimés.

Al pintor i amic, Josep Rosselló

EL passat dia 13 de juny, un company em va comunicar la mort d'en Josep Rosselló, en Pep Cocou, com aquí el coneixíem, la qual cosa em va sorprendre molt, em deixà fred.

En un moment em vingueren a la memòria molts dels moments que havia passat amb en Pep, conversant sobre pintura, fent crítica sobre els llenços que tenia per tot arreu a ca seva, alguns de començats, i altres gaire bé acabats. No ho puc amagar, me va entristir molt la seva mort, però això és així.

Des d'aquí, li vull dedicar unes paraules, i donar-vos la meua impressió del que era com a pintor i com a amic.

A les seves pàgines d'Internet, hi figura com a títol, Josep Rosselló, pintor post-impressionista. Realment ho era, havent passat aquest moviment de pintors que es destacaren per intentar agafar la impressió del moment, del moment que vivien, del moment que pintaven, ell em sembla que era dels mateixos, tal vegada amb tècnica pròpia, amb uns altres colors, però les mateixes finalitats, captar la impressió dels paisatges, del camp i de les marines nostres i de tots, les de Mallorca, les de Menorca.

Em deia, que no s'hi trobava bé a Mallorca quan els camps eren tot verds, que preferia els

colors terrosos, ocre, vermells, etc. m'explicava que el color verd no li agradava massa, i jo li deia, però Pep, si totes les teves marines tenen un verd incomparable, s'aturava, pensava, i finalment em deia que la mar era una altra cosa, la mar era un tros de la seva vida, com ho demostren les meravelloses marines que va pintar, i que tant d'èxit han tingut a Palma, Barcelona, França, i últimament a Menorca.

Havent estat moltes coses a la vida, des d'Oficial de la Marina Mercant, passant per comercial, etc. va trobar el camí que tal vegada el va fer sentir-se més realitzat, la pintura.

M'és difícil d'explicar, el que un artista fa quan pinta, quan escriu música, quan canta, etc., perquè d'una idea inicial en fa un projecte, després una representació, damunt d'una tela, paper, o altre material, la idea primera es va desenvolupant per acabar formant part de la vida de l'artista, com a quadres, escultures, o altres coses. Doncs el qui aprecia l'art, el que té un valor artístic, pot comprendre molt millor els valors humans dels artistes, i en Pep, era un gran artista amb uns

grans valors humans, amb uns grans sentiments com a persona i de cap al seu poble, de cap als seus amics.

Desgraciadament no podrà complir el seu somni, que era exposar durant les properes festes de la Beata, m'havia comentat diverses vegades que li feia molta il·lusió mostrar la seva obra als seus amics, a la gent de Santa Margalida, em sembla pel que deia, que enyorava aquestes terres i aquests paisatges, de fet s'havia empaïronat fa una any aproximadament, i el que volia era venir a Santa Margalida. Li hagués agradat contribuir en fer d'aquest poble un model a seguir pels altres, però ni va saber com, ni tant sols haurà pogut començar, però vull deixar clar, amb aquestes quatre línies que heu llegit, que en Josep ha d'estar i estarà dins el nostre record, dins el record dels margalidans, perquè el seu art era gran, igual que el seu cor.

Fins sempre Josep.

El teu amic,

Guillem Àngel Crespi i Alemany

Santa Margalida, juny de 1999.

Una xarxa de vials per a bicicletes

LA Comissió d'Ordenació Territorial del Parlament de les Illes Balears, va debatre una Proposició no de LLei, aprovant la següent resolució:

"El Parlament de les Illes Balears insta el Govern a realitzar i presentar al Parlament, per al seu debat, en el termini més breu possible, un projecte per tal d'implementar la contrucció d'una xarxa de vials per a bicicletes" dels quals en destacariem els següents objectius:

Oferir als habitants de les Illes Balears una xarxa de vials per a bicicletes amb elevada seguretat per als desplaçaments, per motius laborals o d'oci.

Donar servei per als desplaçaments pendulars diaris entre nuclis urbanitzats periurbans i entre el centre i la perifèria. (Centres educatius, instal·lacions esportives, cultural o d'oci, estacions de transport públic i similars).

Xarxa de vials per a bicicletes per camins i zones rurals que comuniquin els pobles i accedeixin a espais naturals d'interès.

Oferir vies a la pràctica del cycle esportiu i al cicloturisme.

Fomentar un turisme diferent, actiu i respectuós amb l'entorn.

Reducir la sinistralidad de la bicicleta en carretera.■

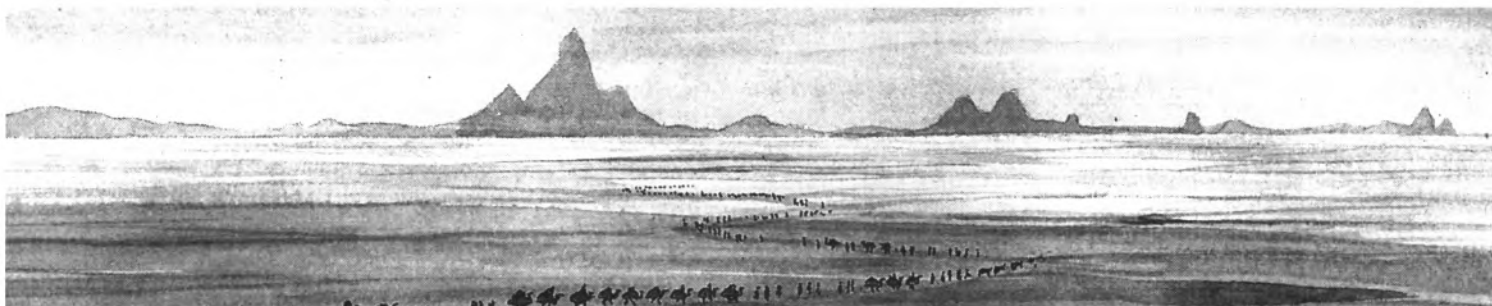
PASTOR
CONSTRUCCIONES
Y PREFABRICADOS
MARMOLES Y GRANITOS

C/. Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita. Mallorca.
Tels. 971 52 31 31 - 97152 38 38
Fax. 971 52 37 95

GA **Gaya**
Gestoría Administrativa

Paseo Colón, 95 - 1º
Tels. 971 85 04 31 - Fax 971 85 03 44
07458 Ca'n Picafort

L'horitzó

*Aigua.
Llàgrimes.*

PLORAR sense aturar. Això és l'única cosa que se fer: plorar. El perquè no el sé, però he de plorar; no ho puc evitar. Plorant tot surt, tot passa sense adonar-te. És com quan un volcà entra en erupció; quan tot ha acabat tot és calma, tot és tranquil·litat, tot és pau. Quan es plora les angoixes passen, els nervis exploten com focs d'artifici, com el silenci que transcorre després del renou. La qüestió és plorar, plorar sense aturar.

*Cridar.
No puc.*

És impossible. Si cridés tot s'alliberaria, però no, m'agrada aquest dolor que tenc en el pit; un dolor intens que em suplica un crit, un crit d'auxili,

un crit per poder superar la soledat que m'envolta.

*Mentir.
Basta.*

Això s'ha d'aturar, no puc continuar vivint aquesta paròdia. Somriure quan vull cridar. Riure quan vull plorar. Però què és el que ocorre en aquest món? ningú no pot conformar-se amb la realitat, i la realitat és aquesta: Jo soc així. No he de somriure tota l'estona per a què m'estimin, per a què em fassin cas. Soc així i així he d'agradar. I a qui no agradi que cerqui una altra persona, ja que els nostres destins no es troben a la vora.

Per qualche part d'aquest gran món trobaré qualcú que sigui com jo: una persona senzilla que visqui amb les emocions per davant, una persona que visqui amb, pels somnis. Una persona a

qui el que li diguin poc importa, doncs el que importa és el que hi ha en el seu interior, dins el seu cap i dins el seu cor, no pas damunt el seu cos ni en l'ambient que l'envolta.

*Fi.
Mort.*

No. No tot acaba. No tot ha d'acabar. Sempre quedaran les ànimes de la gent que, com jo, no veu només el que hi ha al seu davant sinó que veu molt més, veu l'infinit, veu allà on acaba Tot: veu el final com una sortida. com el final de la soledat, dels rencors, de la hipocresia i de la maldat. Veu la fi com un principi... I així acabarà tot. Amb la mort.

Lluna Blava

P.S. Què és una desembocadura més que el final del riu i el principi de la mar?■

HERRERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
CALAFAT-TAULER, S.C.

Ctra. Ca'n Picafort, S/N. - Tel. 971 52 36 57 - 07450 SANTA MARGALIDA

Posidonia oceànica a les platges

"POSIDONIA OCEÀNICA" o mal anomenada alga, és una planta superior, per tant amb flors i fruits, exclusiva de la mar Mediterrània, que descendeix d'avantpassats terrestres que reprengueren i s'adaptaren a l'ambient marí. Estan constituïdes per tijes, reptants o erectes, anomenades rizomes, i formen un entramat en el que es va dipositant gran quantitat de sediment que queda retingut i sucjecte. Acaben en fascicles que agrüpen de quatre a sis fulles de forma acintada, d'un centímetre d'amplada i fins a un metre, o més, de llargària, aquestes fulles són d'un verd intens. Quan moren les fulles no cauen totalment, una part d'elles, el peciol, queda enganxat al rizoma, arribant a constituir un conjunt d'escates.

Floreixen durant l'estiu o a la tardor, els seus fruits anomenats "olives de mar" els podrem trobar ocasionalment a les platges. Els fruits surten per tal d'assegurar la dispersió de l'espècie. Després d'alguns dies, el bessó cau al fons i, si troba les condicions adequades, germinarà.

La forma més habitual de multiplicació és l'arrelament de trossos de posidònia arrabassats i transportats per les tempestes, donat que les aigües de la Mediterrània Occidental són massa fredes per

que hi floresquin regularment.

A la tardor les fulles cauen i es van dipositant sobre les platges constituint autèntics bancs que protegeixen la platja de l'erosió i és un adob per a les comunitats dunars més properes. També són restes de posidònia les "pilotes de mar", acumulacions de tijes, rizomes i grans d'arena que, a vegades, són aprofitades com a suport de fixació d'alguns crustacis.

"Posidonia oceànica" constitueix autèntics prats submarins anomenats "alguers". Els podem trobar des de la superfície fins als 40 metres de fondària, en funció de la transparència de l'aigua. A les Illes Balears les amples plataformes del litoral marí i l'elevada transparència de les aigües, fan que sigui molt gran la superfície de fons marí inferior a 40 metres de profunditat, ocupada per les praderes.

ESTRUCTURA DE LES PRADERES

Les praderes són grans extensions submarines de fons blans, sempre submergides però de poca profunditat, on la "Posidonia oceànica" és la

planta més abundant. L'extensió de les praderes no és sempre uniforme, a vegades es poden observar grans capes en el terreny, generalment formant depressions causades per l'erosió, natural o artificial. A les praderes submarines, a més de la pròpia posidònia, hi viu una gran quantitat d'espècies animals i vegetals associades a ella, formant un conjunt de relacions, a vegades molt complexes, d'aliment, sustrat i refugi. Algunes són algues que viuen sobre les fulles o els rizomes, o animals que també es fixen sobre la planta. Altres animals repten o llisquen entre les fulles i d'altres neden i cerquen aliment i refugi a les praderes. Entre aquests són especialment importants els que van a la pradera a desovar, mante-

Ecologia i Medi ambient

nint els ous amagats. Quan aquests eclosionen, les larves i els joves es queden a la pradera on hi troben aliment i refugi, actuant aquesta com un "viver" natural. Hi ha molts d'organismes que viuen enterrats o semienterrats en el substrat de les plantes.

IMPORTÀNCIA ECOLÒGICA DE LA PRADERA

Aquestes praderes són una comunitat molt productiva que, com hem vist, tenen associades gran abundància i varietat d'organismes i la seva presència afecta tot l'ecosistema marí. Entre els efectes més importants es troba la seva fixació i compactació de fons. La densa xarxa de rizomes reté el sediment, cosa que col·labora a la transparència de les aigües, ja que aquest sediment retingut no tornarà a quedar en suspensió. Aquestes praderes formen esculls-barrera que aminoren i dispersen la força de l'onatge, arribant més dèbilment a la costa. Aquests esculls avancen mar endins, deixant llacunes aïllades d'aigües molt tranquil·les on hi habiten altres fanerógames com la "*Cyrtodoclea nodosa*", contribuint així a la diversificació d'hàbitats. Per altra banda, l'acumulació de fulles sobre la costa també minora i dispersa la força de l'onatge sobre la costa, evitant l'erosió.

A les Illes Balears, el fet que l'aportació de sediments de torrents tenguí molt poca importància, fa que la majoria de les nostres platges estiguin constituïdes, en la seva major

part, per bioclastes d'origen marí (aproximadament un 98%), aquests petits grans d'arena són restes calcàries d'organismes marins, com esquelets d'animals o fragments d'algues. La posidònia és el principal portador d'aquesta arena.

"*Posidonia oceanica*", és una planta de creixement ràpid amb una taxa de producció alta. Per això, i a causa del procés de fotosíntesi, produeix gran quantitat d'oxigen, de valors comparables als dels boscos europeus. Per això, aquesta planta és considerada com la principal responsable de producció i aportació d'oxigen a la zona costanera mediterrània.

CAUSES I CONSEQÜÈNCIES DE LA DEGRADACIÓ

Aquestes praderes són molt vulnerables i estan subjectes a nombroses amenaces, com ara: la contaminació de les aigües, l'ús de les arts d'arrossegament, el fondeig d'embarcacions, la destrucció del litoral i la creació de platges artificials.

La contaminació és un dels majors riscos pels ecosistemes marins, l'abocament al mar de residus contaminants, tant urbans com industrials. Aquests contaminants es concentren en les praderes de posidònia provocant una inhibició del seu creixement, així com serioses alteracions en el seu desenvolupament. L'abocament de residus urbans a la mar provoca l'eutroficació per l'elevat contingut de nutrients

que reb. Aquests nutrients provoquen un augment de fitoplàcton vegetal que a la vegada augmenta la turbolesa de l'aigua. En la reducció de la penetració de la llum, la profunditat on poden viure les praderes es veu fortament reduïda, causant la regressió dels seus límits inferiors.

La pesca destructiva és deguda a la gran utilització de mètodes agressius, concretament a les tècniques d'arrossegament a les zones properes a la costa, on hi podem trobar praderes de posidònia, aquest art causa grans alteracions per causa de la destrucció mecànica. Aquestes tècniques arrabassen les fulles de posidònia, pertorben el fons marí i alteren els processos de sedimentació, així com tot l'ecosistema bentònic.

El fondeig d'embarcacions en les zones de praderes de posidònia són també motiu de degradació. L'augment d'activitats d'oci en els darrers anys, ha repercutit sobre les praderes, que són utilitzades com a zones de fondeig, tant per l'efecte directe de les àncores com per l'ús de les cadenes de fondeig, que arrabassen la mata de posidònia i obrin zones en les que els processos d'erosió s'agreu-gen. L'abocament de tot tipus de residus des de les embarcacions sobre les praderes, afegeix també el problema de l'acumulació de fems, amb els consegüents efectes de turbulència de l'aigua i cobriment de les praderes de posidònia.

L'extracció d'aigua per a la regeneració de platges de manera artificial, la construcció de dics, ports esportius, urbanitzacions en el litoral i la construcció de carreteres, contribueixen a la modificació o el retrocés de la línia de la costa, alterant la hidrodinàmica i acumulant o modificant el sistema de corrents i afavorint la deposició de partícules fines. Així, quan la taxa de sedimentació és superior a la taxa de creixement de la posidònia, es produeix un enterrament de les praderes i l'acumulació de contaminants al voltant dels rizomes, causant danys al sistema radicular.

La conca mediterrània és una de les zones més importants del món pel que fa al turisme. És inevitable que l'afluència masiva sobre les platges produeixi un impacte. La mala gestió d'aquests espais, ha donat lloc a una forta degradació de la costa i, conseqüentment, dels hàbitats costaners com és el cas de les praderes de "Posidonia oceanica".

L'extracció d'arena per a la regeneració de platges, pro-

vé normalment dels fons marins propers al lloc de regeneració, realitzant-se en ocasions sobre praderes de posidònia. L'extracció es realitza per succió, a més de provocar turbulència, també destrueix la fauna bentònica. Aquesta arena és dipositada sobre les platges. Una part de l'arena es diposita temporalment i altra retorna a la mar en forma de partícules en suspensió juntament amb aportacions d'erosió. Això suposa que la regeneració sigui una activitat que ha de realitzar-se gairebé cada any. Així s'arriba a un cercle viciós en el que, quantes vegades es regeneri la platja, major serà la regressió de les praderes de posidònia i quan major sigui aquesta regressió major serà l'efecte d'erosió sobre la platja. La regeneració de platges, en lloc de solucionar el problema de l'erosió costera l'agreuja. Per altra banda, la regeneració de platges té com objectiu aconseguir una major extensió de l'àrea pel seu aprofitament turístic, a causa d'una major masificació humana, incrementant d'aquesta manera els efectes sobre l'ecosistema.

QUÈ PODEM FER?

- Posar fi a l'activitat il·legal de vaixells arrossegadors que feien a la zona infralitoral (a profunditats menors de 50 metres i/o a menys de tres milles de la costa).

- No abocar aigües residuals sense depurar, detergents i altres substàncies contaminants.

- Cal evitar l'abocament de fems i de residus de neteja de les embarcacions.

- No fondejar de forma massiva sobre les praderes i el conseqüent desarrelament de les plantes que pot provocar la desaparició de l'espècie a les zones costaneres.

- Cal evitar les transformacions del litoral, rocós o arenós, que provoquin canvis en els corrents marins, arribant en algunes ocasions a sepultar els alguers o augmenten tant la terbolesa de l'aigua que la llum no arriba a les planes provocant la seva mort.■

M. Elena Martínez Oliver

Llicenciada en Biologia

Francesc Xavier Roig i Munar

Llicenciat en Geografia

**Almacén
distribuidor
en Balears**

**Conservas de Pescado, Vegetal
y Pescado Salado**

Especialidades:

Anchoas del Cantábrico "El Velero" y "Rezumar"

Bacalao importación de Islandia

C/. Joan Muntaner Bujosa, 29 C

Tel/Fax 73 38 44

Palma de Mallorca

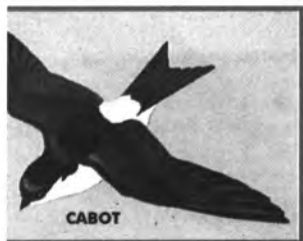
HERTORRES, S.L.
CONSTRUCCIONS

C/. Lluna, 2 - STA. MARGALIDA

Tels. 52 31 03 - 52 32 89 - 52 30 36

El cabot, una espècie en perill

L'ALTRE dia sortia al diari el següent titular: "Des del Seprona es recorda als veïnats que els nius d'aquesta espècie estan protegits".

Des de Seprona, el departament de la Guàrdia Civil encarregat de vigilar la natura, ens recorda que els aucells insectívors, com és el

cas de la nostra espècie, el cabot, estan protegits per la llei, així com també hi estan els seus nius.

El cabot, (*Delichon urbica*), també conegut a Mallorca com a Cul Blanc és l'espècie entre les oronelles que tenim més vista a Santa Margalida, i que més d'una persona li haurà enderrocat el niu perquè li ocupava la façana. El cabot és un aucell d'uns 13 cm (des de la punta del bec fins al final de la coa), és més petit que l'oronella vulgar. El podem distingir pel color blau negrós del dors en el que destaca la clapa blanca del carpó i el blanc del cul, d'aquí li ve el nom. Té la coa lleugerament forçada i més petita que l'oronella, i és una espècie gregària: conviu amb altres de la mateixa espècie fins i tot fan els nius agrupats.

Durant l'època de reproducció, l'hàbitat preferit són els nuclis urbans petits, més tranquils i a certa distància de la costa. Des de cases agrupades a fora vila fins a la perifèria de la gran ciutat, però sobretot els agraden els pobles petits de Mallorca situats de nord a est, de Pollença a Artà. A Santa Margalida acostumen a nidificar a les cases de l'interior del casc urbà, a diferència de l'oronella vulgar, formant colònies bastant nombroses.

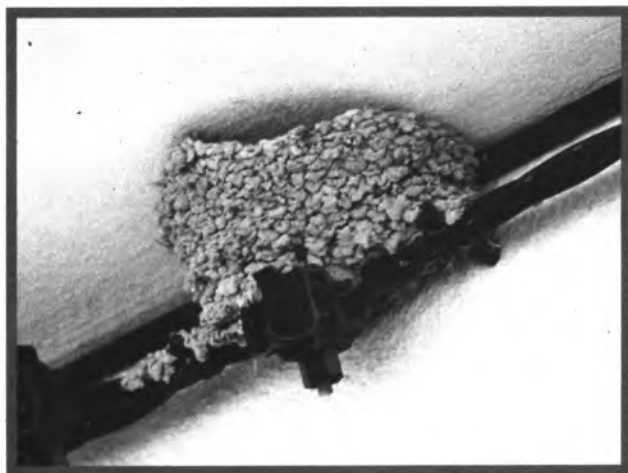
El vol del cabot és curt i alateja més, normalment vola a altures més altes que l'oronella vulgar. Construeix el niu de fang, tancat només amb un orifici d'entrada, d'uns dos centímetres a la part superior; adossats a la part alta de les façanes, sota la teulada de les cases.

La seva arribada primaveral es produeix entre la primera desena de març i a mitjan maig. El fluxe principal, s'observa durant el mes d'abril devers la fira. El retorn tardorenc s'inicia els darrers dies d'agost, encara que és més freqüent que tenguí lloc durant el setem-

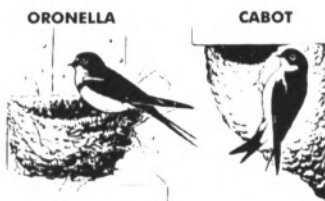
bre, especialment durant les primeres setmanes, devers la Beata.

Anys enrera nidificaven als voladissos de les cases de "Can Tovell i de Cas Pentinador" a la plaça. Aquí ja no hi crien les grans colònies malament encara que hi hagi alguns nius; també s'han deixat de veure aquests estols de cabots que fa cinc anys es concentraven als fils elèctrics i a les rebranques de les finestres de davant "Can Fornés" al carrer major. Actualment la colònia més grossa la trobam a la façana de la casa de "Can Guillem Escolà" carrer de Ses Casetes.

Els propietaris o llogaters de les cases tomben els nius simplement perquè els fan brut, o perquè un bon dia, que justament coincidia en plena temporada de nidificació del cabot, decidiren pintar

o arreglar les façanes de casa seva. I a Santa Margalida sempre esperam fer aquestes feines durant els mesos d'estiu abans de les festes de la Beata, just quan el cabot està en ple procés de cria. Nidifica de dues a tres vegades i tant la femella com el mascle intervenen en la incubació dels ous durant 14 dies. Cada vegada incuben entre 4 o 5 ous. Per això, quan destroçam els nius s'està posant fi a tot un

cicle vital important que posa en perill aquesta espècie. Per això des d'aquesta pàgina volia demanar un poc més de respecte cap aquests aucells, viviu i deixau-los viure. Pen-

sau que per molta brutor que facin ells s'alimenten d'insectes com mosques i moscards, per tant, encara som nosaltres qui en sortim beneficiats.

També voldria suggerir al nostre Ajuntament que crei un cens de biodiversitat, per poder catalogar, conèixer i respectar les espècies protegides de Santa Margalida. ▀

Martí Torres

BAR LAS PALMERAS

TAPAS Y BOCADILLOS

Es Povàs - Santa Margalida

Fusteria Mecànica

ESTELRICH & ESTELRICH

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 971 52 35 25
STA. MARGALIDA

Bar - Granja
Calafat

**Especialitat
Orxata d'ametlla
natural**

Apropau-vos a provar-la
i, si voleu, la podeu comprar per litres
per prenr-la a cavostra

Plaça de La Vila - Tel. 971 52 31 48 - Sta. Margalida

cin@l

Gestión e Informática s.l.

- ORDINADORS
- PROGRAMES
- IMPRESORES
- MATERIAL D'OFICINA
- COMPTABILITAT
- TELÉFONS
- FAX - TMA
- ASSEGUANCES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

BAL.-082

Paseo Colón, 112 - B
Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

RESERVA DE:

BILLETES DE BARCO
PASAJES DE AVION
HOTELES
APARTAMENTOS
EXCURSIONES

VIAJES DE AVENTURA
VIAJES ORGANIZADOS
TARIFAS MINI
CRUCEROS - VIAJES DE BODA
VUELOS CHARTER NACIONAL
CHARTER INTERNACIONAL

Descuentos a:
RESIDENTES
FAMILIA NUMEROSA
3ª EDAD
GRUPOS
MENORES

Agencia autorizada para la venta de billetes:

IBEROFJET

Spanair

Condor

OotOUR

Lufthansa

MUNDICOLOR

air europa

Hapag-Lloyd Flug

TRANSMEDITERRANEA

TALLER MECANICO
MIGUEL SALVA REUS

NOU FORD FOCUS

C/. Miquel Ordinas, 20 - 07450 Santa Margalida - Tel. 971 52 32 75 - Tel. móvil 629 64 86 26

RESTAURANT
“S’ALQUERIA”

BATETJOS

NOCES

COMUNIONS

BANQUETS

Ctra. Santa Margalida a Ca’n Picafort, Km 2,5
Tel. 52 37 11 - Santa Margalida
